

การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาวิธีเขียนบทเรียนแบบโปรแกรมด้วยการลงทะเล เป็นเรียนวิชา An Introduction to Programmed Instruction กับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูพันธ์ ปัทมาคม 1 ภาคการศึกษา จำนวน 2 หน่วยกิต
2. ศึกษาวิธีการเขียนบทเรียนแบบโปรแกรมจากตำราต่าง ๆ ทั้งของไทยและของต่างประเทศ
3. ศึกษาบทเรียนเรื่อง "กลอนคอกสรอยรำพึงในป่าช้า" ทั้งที่เป็นภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
4. แบ่งเนื้อหาเรื่อง "กลอนคอกสรอยรำพึงในป่าช้า" เป็น 4 หน่วย
หน่วยที่ 1 ประวัติผู้แต่งและลักษณะกลอนคอกสรอย
หน่วยที่ 2 เนื้อเรื่องกลอนคอกสรอย บทที่ 1 - 11
หน่วยที่ 3 เนื้อเรื่องกลอนคอกสรอย บทที่ 12 - 22
หน่วยที่ 4 เนื้อเรื่องกลอนคอกสรอย บทที่ 22 - 33
5. สร้างความมุ่งหมายทั่วไปและความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของบทเรียนแต่ละหน่วย
6. สร้างข้อทดสอบก่อนเรียนบทเรียนและข้อทดสอบหลังเรียนบทเรียนของแต่ละหน่วย
7. สร้างบทเรียนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ความมุ่งหมายทั่วไป และความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง กลอนคอกสรอย "รำพึงในป่าช้า"

ความมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนทราบความมุ่งหมายของผู้แต่ง ประวัติดูแลง ตลอดจนความ เป็นมาของเรื่อง กลอนคอกสรอย "รำพึงในป่าช้า"
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ เนื้อเรื่องและคคิธรรมของกลอนคอกสรอย "รำพึง ในป่าช้า"
3. เพื่อให้นักเรียนเกิดจินตนาการและภาพพจน์ตามเนื้อ เรื่องกลอนคอกสรอย เรื่องนี้
4. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจหลักเกณฑ์และลักษณะการแต่งกลอนคอกสรอย
5. เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในเรื่องนี้

ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

แบ่งเป็น 4 หน่วย คือ

หน่วยที่ 1

ก. ประวัติผู้แต่ง

1. นักเรียนกากบาทอักษรประจำชื่อที่แสดงชื่อ เดิมของพระยาอุปกิตศิลปสาร ในแบบฝึกหัดใด
2. เต็มชื่อสถานศึกษาที่พระยาอุปกิตศิลปสาร ได้รับการศึกษาดลงในแบบฝึกหัดใด
3. วงกลมอักษรประจำชื่อที่แสดงว่า พระยาอุปกิตศิลปสาร ขณะเป็นบรรพชิต ได้เข้ารับราชการในตำแหน่งใด ณ ที่ใด
4. ล้อคั้บตำแหน่งหน้าที่ของพระยาอุปกิตศิลปสาร หลังจากลาสิกขาบจนถึง แกอนิจกรรมใด
5. ให้นำมบุคคลสำคัญในวงการประพันธ์มาหลายนาม นักเรียนเลือกใครถูกทง ว่าใครเป็นผู้เริ่มใช้คำ "สวัสดี" เป็นคำปราศรัยทักทาย

6. นักเรียนเขียนชื่อผลงานของพระยาอุปกิตศิลปสาร ได้อย่างถูกต้อง
7. จากนามปากกาของนักประพันธ์ที่ยกมาให้ นักเรียนสามารถวงกลมนามปากกาของพระยาอุปกิตศิลปสาร ได้ถูกต้อง
8. บอกตำแหน่งหน้าที่ในชั้นปลายของชีวิตผู้แต่งได้

(ก. 1 - ก. 5)

ข. ความมุ่งหมายและความเป็นมาของเรื่อง

9. นักเรียนจับคู่ชื่อ กลอนคอกสร้อย "รำพึงในป่าช้า" กับชื่อเรื่องในภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง
10. เลือกคำอธิบายได้ถูกต้องว่า Thomas Gray เกี่ยวข้องกับกลอนคอกสร้อย "รำพึงในป่าช้า" อย่างไร
11. อธิบายได้ว่า กลอนคอกสร้อย "รำพึงในป่าช้า" มุ่งจะแสดงความรู้สึกในใจข้อใดเป็นสำคัญ
12. นักเรียนกากบาทอักษรประจำข้อความที่แสดงเหตุผลว่า กลอนคอกสร้อย "รำพึงในป่าช้า" มุ่งจะแสดงความรู้สึกในใจข้อใดเป็นสำคัญ
13. นักเรียนกากบาทอักษรประจำข้อความที่แสดงเหตุผลว่า กลอนคอกสร้อย "รำพึงในป่าช้า" เป็นกลอนที่ดีที่สุดในเรื่องหนึ่ง
14. ให้ชื่อสถานที่ที่ Thomas Gray ไซเป็นฉากเพื่อแต่งเรื่อง Elegy, "Written in a Country Churchyard" ได้

(ก. 6 - ก. 9)

ค. ประวัติกลอนคอกสร้อย

15. วงกลมอักษรประจำข้อที่แสดงความเป็นมาของกลอนคอกสร้อยได้
16. ชี้ให้เห็นว่าการ เล่นกลอนคอกสร้อยต่างกับสัทวาอย่างไร
17. นำอักษรประจำข้อมาเติมลงในช่องว่าไควว่า การ เล่นกลอนคอกสร้อย จะเล่นในงานใด ในสถานที่ใด

18. กากบาทอักษรประจำข้อความที่บอกเรื่องที่ใช้เลนกลอนคอกสร้อยได้

19. แยกให้เห็นไต่ดีกว่า กลอนคอกสร้อยสมัยเก่าต่างกับกลอนคอกสร้อยสมัย

ใหม่อย่างไร

20. บอกได้ว่าการเลนกลอนคอกสร้อยต่างกับการเลนสักวาวอย่างไร

(ก. 10 - ก. 14)

ง. การแต่งกลอนคอกสร้อย

คณะ

21. บอกความหมายของ "คณะ" ได้

22. เขียนแผนผังแสดงคณะของกลอนคอกสร้อย พร้อมทั้งโยงสัมพันธ์นอก

ไต่ถูกต้อง

23. บอกความหมายของ "คำ" ตามบทกลอนได้

24. เลือกคำตอบได้ว่า บทกอกสร้อยมีบัญญัติพิเศษอย่างไร

สัมผัส

25. วงกลมข้อความที่แสดงความหมายของคำว่า "สัมผัส"

26. วงกลมคำตอบบอกลักษณะของสัมผัสนอกของกลอนคอกสร้อยได้

27. เขียนคำที่เป็นสัมผัสนอกทั้งหมดของกลอนที่ยกมาให้ได้

28. เขียนโยงสัมผัสนอกตามแผนผังที่ยกมาให้ได้

29. วงกลมคำตอบที่แสดงถึงความหมายของคำว่า "สัมผัสใน"

30. ยกคำที่เป็นสัมผัสใน ทั้งที่เป็นสัมผัสสระและสัมผัสอักษร ได้อย่างถูกต้อง

31. ชี้ให้เห็นได้ว่า สัมผัสในส่วนมากจะเป็นสัมผัสสระหรือสัมผัสอักษร

(ก. 16 - ก. 20)

ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของหน่วยที่ 2 - 4

1. นักเรียนบอกได้ว่า กลอนคอกสร้อยบทที่ 1 - 33 ให้ภาพพจน์และคติธรรม

อย่างไร

2. นักเรียนชี้ให้เห็นความหมายปลีกย่อยที่ปรากฏอยู่ในแต่ละบทของกลอน
คอกสร้อยเรื่องนี้ได้

3. นักเรียนหาความหมายรวมอันเป็นแก่นของเรื่องได้

4. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและข้อความที่เป็นคำศัพท์ต่อไปนี้ได้
ถูกต้อง (จากการทำแบบฝึกหัดในกรอบ) อย่างน้อย 28 คำ จาก 31 คำ คือ

กถามุข ฝ่าย ลาทิวากาล และทิ้งกนทุเปลี่ยวอยู่เดี่ยวเอย ปรีดิ์ วิภาดา
ยามเอยยามนี้ เกราะ นกแสก แดก ซอง รโหฐาน สันติ ฤษณี นกแอนลม แม่เหยา
รอยรอย หางยาม ปวักตี ชันธ อธิก สัตครักษ์ ซาก บางระจัน ชัน รำบายู มาน
ประทุษ คลาว บรรณาการ ทานสุภาพ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม หน่วยที่ 2

1. บอกได้ว่าใคร เข้าไปนั่งอยู่ในป่าช้า (ก. 1)
2. ชี้ให้เห็นใจความหมายของคำ ทิวากาล ได้ (ก. 2)
3. รวบรวมคำตอบสภาพบรรยากาศในกลอนคอกสร้อยบทที่ 1 ได้ (ก. 3)
4. บอกได้ว่า "และทิ้งกนทุเปลี่ยวอยู่เดี่ยวเอย" คำว่า "กน" นี้ หมายถึง
ใคร (ก. 3)
5. รวบรวมข้อความที่กำหนดให้ได้ว่า ความมืดเริ่มปกคลุมที่ใด (ก. 4)
6. นักเรียนบอกได้ว่า นักเรียนได้ยินเสียงอะไรบางจากกลอนคอกสร้อย
บทที่ 2 (ก. 4)
7. ชี้ หรือ เพื่อตอบคำถามได้ว่า คืบนั้นเป็นคืบเดือนมืดหรือเดือน
เพ็ญ (ก. 5)
8. รวบรวมคำตอบได้ว่าใครคนไหนและคนไหนจะมีอะไรอยู่ (ก. 6)
9. รวบรวมอักษรประจำข้อความที่เป็นคำตอบได้ว่า ข้อความต่อไปนี้ ได้
ภาพพจน์อย่างไร (ก. 6)

"วังเอ๋ยวังเวง ห้างแห่งยาคำระสังขาน"

10. บอกได้ว่าผู้ที่เขาไปนั่งอยู่ในป่าช้าคืออย่างไร จึงร่ำหึงขอความทอไปนี้
"แหงหลุมลึกกลานสลกกระทาใจ เรายิ่งไกลหลุมนั้นทุกวันเอ๋ย" (ก. 7)
11. วงกลมขอความที่แสดงความคิดของชายผู้ เขาไปนั่งร่ำหึงอยู่ในป่าช้าว่า
มีความรู้สึกต่อผู้ตายอย่างไร (ก. 8)
12. วงกลมขอความที่เป็นคำตอบว่า "ผู้ตายต้องทอดหึงสิ่งใดไว้เบื้องหลัง
บ้าง" (ก. 9)
13. บอกความหมายของคำว่า "หางยาม" ไตูกทอง (ก. 10)
14. บอกใจความรวมของกลอนคอกสร้อยบทที่ 5 - 7 ไต (ก. 11)
15. กากบาทคำตอบที่แสดงความเป็นอยู่ของชวานาไต (ก. 12)
16. วงกลมคำตอบไตว่า ผู้แต่งมีความรู้สึกอย่างไรกับความมีสกุลสูง ความ
มีอำนาจ ความร่ำรวย และเกียรติยศ (ก. 13)
17. บอกไตว่า กวีคิดถึงสิ่งใด เมื่อเห็นสภาพหลุมฝังศพของชวานา (ก. 14)
18. วงกลมขอความที่แสดงความคิดของผู้ เขาไปนั่งร่ำหึงในป่าช้าที่มีตอกการ
สร้างอนุสาวรีย์ให้แก่ผู้ตาย (ก. 15)
19. บอกไตว่ากลอนคอกสร้อยบทที่ 8 - 11 ให้ความคิดอย่างไร

หน่วยที่ 3

1. ให้ความหมายของคำว่า "สัตครัทน์" ไตูกทอง (ก. 1)
2. บอกไตว่า "ถิ่นนี้" หมายถึง ถิ่นใด (ก. 2)
3. ซี้ตูกอักษรประจำขอความที่เป็นคำตอบไตว่า เมื่อคนตายแล้ว ความรู้
จะมีประโยชน์ต่อเขาหรือไม่ (ก. 3)
4. วงรอบอักษรประจำคำตอบไตว่า ของมีค่า เช่น ดวงแก้ว ของสวยงาม
เช่นดอกไม้ ถ้าอยู่ในที่ลับตาคนจะมีผู้เห็นค่าหรือไม่ (ก. 4)

5. บอกได้ว่า ผู้เข้าไปนั่งรำพึงในป่าช้าคิดว่า ซากศพที่มีอยู่ในป่าช้า อาจไม่เพียงแต่ศพชราวนา อาจจะเป็นที่ฝังศพของใครอีกบ้าง (ก. 5)

6. ชี้คุณหน้าขอความที่แสดงว่า ผู้เข้าไปนั่งอยู่ในป่าช้ามีความคิดต่อผู้ช่วยกุบ้านเมืองอย่างไร (ก. 6)

7. วงกลมอักษรประจำคำตอบได้ว่า ชรนามีคุณลักษณะเช่นไร (ก. 7)

8. บอกได้ว่าคุณลักษณะใดบ้างที่เป็นลักษณะของคนมักใหญ่ (ก. 8)

9. หาความหมายสรุปของกลอนคอกสร้อยบทที่ 12 - 18 ได้ (ก. 9)

10. บอกได้ว่า ข้อความที่กำหนดให้ หมายถึงใคร หรือสิ่งใด (ก. 10)

11. เลือกอักษรประจำข้อความของกลอนคอกสร้อยมาบรรยายไว้ได้ถูกต้อง (ก. 11)

12. บอกได้ว่า ศพไฟรเป็นเครื่องเตือนใจให้เกิดความรู้สึกอย่างไร (ก. 12)

13. บอกได้ว่า ศพสูงกับศพชราวนามีวิธีการฝังต่างกันอย่างไร (ก. 13)

14. อธิบายความหมายของรูปที่ไหวไหวได้ (ก. 14)

15. วงกลมคำตอบได้ว่า คนเราหวังอะไรมากที่สุด (ก. 15)

16. วงรอบอักษรประจำข้อความที่บรรยายภาพได้ถูกต้อง (ก. 16)

หน่วยที่ 4

1. ชี้ถูกหรือผิด หน้าอักษรประจำข้อความได้ว่า คนเราเมื่อตายแล้ว จะละทิ้งสิ่งใดไปบ้าง (ก. 1)

2. กากบาทอักษรประจำข้อความที่บรรยายภาพได้ชัดเจนที่สุด (ก. 2)

3. กากบาทคำตอบได้ว่า ดวงวิญญาณเมื่อตายไปแล้ว หวังจะให้ญาติมิตรให้บรรณาการสิ่งใด (ก. 3 - 4)

4. บอกความหมายรวมของกลอนคอกสร้อยบทที่ 20 - 24 ได้

5. ชี้เส้นในข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้องว่า ผู้ที่เห็นอยู่ในภาพคือใคร และกำลังครุ่นคิดถึงอะไร (ก. 6)

6. เลือกอักษรประจำข้อความมาเติมได้ว่า กลอนคอกสร้อยบทที่ 26 กล่าวถึงใคร (ก. 7)

7. บอกได้ว่า ผู้เข้าป็นิ่งรำพึงอยู่ในป่าซาเคยไปนึ่งเล่นที่ใดบ้าง (ก. 8)
8. ชี้คฤหาศาคำตอบได้ว่า ผู้เพาเลากิรียาอาการของผู้ไปนึ่งรำพึงในป่าซาที่เขาเห็นในป่าละเมอว่าเป็นอย่างไร (ก. 9)
9. วงกลมรอบอักษรประจำข้อความที่ถูกตองได้ว่า ผู้เพานั้นมิได้เห็นใครเข้าป็นิ่งอยู่ในป่าซาคามเคย (ก. 10)
10. ชี้คเครื่องหมายถูกหน้าอักษรประจำข้อความที่ถูกตองได้ว่า คำบรรยายในกลอนคอกสรอยบหัทึ กล่าวถึงสิ่งใดบ้าง (ก. 11)
11. กากบาทคำตอบได้ว่า คำจารึกที่เขียนไวบนหลุมฝังศพออกชื่อและฐานะของผู้ตายหรือไม่ (ก. 12)
12. วงกลมรอบอักษรประจำข้อความที่กำหนดมาให้ใดถูกตองว่าผู้ตายมีคุณสมบัติอย่างไร (ก. 13)
13. ชี้คเส้นใต้คำตอบได้ว่า มีสิ่งใดบ้างที่ทิ้งไว้เบื้องหลังผู้ตายที่เราอาจรู้ได้ (ก. 14)
14. ทำแบบฝึกหัดทบทวนใดถูกตอง (ก. 15)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำแนะนำในการใช้บทเรียนแบบโปรแกรม
เรื่อง "กลอนคอกสรอยรำพึงในป่าช้า"
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำแนะนำสำหรับครู

1. บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "กลอนคอกสรอยรำพึงในป่าช้า" แบ่งออกเป็น 4 หน่วยคือ

ก. หน่วยที่ 1 วัตถุประสงค์ ความ เป็นมาของเรื่อง และลักษณะกลอนคอกสรอย มี 20 กรอบ

ข. หน่วยที่ 2 - 3 เนื้อเรื่องและศัพท์สำคัญ มีหน่วยละ 16 กรอบ

2. ระยะเวลาเรียนแต่ละหน่วยใช้เวลาประมาณหน่วยละ 1 ชั่วโมง แต่เนื่องจากบทเรียนนี้สร้างขึ้นด้วยมุ่งหมายให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง จึงควรให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อน แล้วมอบหมายตัวบทเรียนให้นักเรียนไปทำที่บ้าน เมื่อนำบทเรียนมาส่งครู ครูก็ให้ทำแบบทดสอบหลังการเรียนแล้ว นักเรียนตรวจบทเรียนและแบบทดสอบเอง แล้วเริ่มอภิปรายข้อความที่นักเรียนได้รับ แสดงความคิดเห็น เช่น ความชอบไม่ชอบ ในกลอนคอกสรอยบทนั้น ๆ หรือฝึกหัดให้นักเรียนอ่านทำนองเสนาะ แต่งกลอนคอกสรอย ฯลฯ เพื่อวัดผลนักเรียนอีกทางหนึ่ง

3. ครูควรแนะนำให้นักเรียนอ่านวิธีใช้บทเรียนและให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำแนะนำสำหรับนักเรียน

1. ขอความที่นักเรียนจะอ่านต่อไปนี้เป็นบทเรียนแบบหนึ่งที่ให้นักเรียน ทำความเข้าใจและเรียนเอง นักเรียนจะได้ความรู้ เช่น เกี่ยวกับการอ่านคำราชาศัพท์
2. บทเรียนแต่ละหน่วยจะให้ความรู้แต่ละตอนอย่างสั้น ๆ ใส่ไว้ในกรอบ ในแต่ละกรอบจะมีคำอธิบาย ตัวอย่าง แบบฝึกหัด ซึ่งในที่นี้จะใช้ตัวย่อว่า "ก"
3. ให้นักเรียนอ่านและสังเกตุคำถามและข้ออย่างถี่ถ้วน แล้วตอบคำถาม และขอตามคำสั่งที่ให้ไว้ในแต่ละกรอบ การเขียนและการตอบให้ทำโดยเรียงลำดับข้ออย่าทำข้ามข้อ
4. คำตอบเฉลยของแบบฝึกหัดทั้งหมดจะอยู่หน้าสุดท้ายของแบบฝึกหัด การทำบทเรียนนี้ นักเรียนไม่ควรแอบดูคำตอบ เพราะเป็นการประกาศว่านักเรียนเป็นคนไม่ซื่อสัตย์ ขาดความมั่นใจในตนเอง และนักเรียนจะไม่ได้ความรู้เพิ่มขึ้น
5. ถ้าคำตอบของนักเรียนไม่ตรงกับคำตอบที่ให้ไว้ ให้เขียนเครื่องหมายผิดหน้าคำตอบและย้อนกลับไปอ่านกรอบนั้น ๆ เพื่อทำความเข้าใจใหม่อีกครั้ง แล้วจึงตอบคำถามข้อที่ผิดนั้นซ้ำให้อีกครั้ง
6. การที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือตอบคำถามข้อใดผิดก็มิได้แสดงว่านักเรียนไม่เก่ง แต่นักเรียนยังไม่เข้าใจบทเรียนในตอนนี้ จึงต้องย้อนตนกลับไปทำความเข้าใจใหม่
7. นักเรียนต้องทำทุกกรอบตามลำดับ อย่าทำข้ามกรอบ
8. ไปรคอย่านข้อหนึ่งข้อใดไปโดยที่ยังไม่เข้าใจหรือหาคำตอบไม่ถูกต้อง เพราะจะทำให้นักเรียนไม่เข้าใจและทำข้อต่อไปไม่ได้
9. ก่อนเริ่มเรียนบทเรียน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียน ถ้านักเรียนทำไม่ได้ก็ไม่ควรกังวล เพราะความรู้ที่นำมาทดสอบนี้ นักเรียนยังไม่ได้เรียนเป็นส่วนใหญ่ ครูต้องการทดสอบว่านักเรียนไม่รู้เรื่องใดในบทเรียนที่จะเรียนต่อไปนี้เท่านั้น
10. เมื่อจบบทเรียนหน่วยหนึ่ง ๆ แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังบทเรียน ขอให้ตั้งใจและพยายามทำได้ดีที่สุด คิดและทบทวนให้ดี เพื่อจะได้ทราบว่าเมื่อเรียนเรื่อง

ทดสอบทอกร้อยรำพึงในป่าช้า นี้จบแล้ว นักเรียนมีความรู้เพิ่มจากเดิมเท่าใด

11. การทำบทเรียนไม่ตองรีบร้อน และไม่ตองแข่งขันกับเพื่อน ให้นักเรียน
ทำใจให้สบาย ถ้าวลีกล้า ก็ให้พักสักครู แล้วจึงเรียนต่อไป

ตัวอย่างกรอบในบทเรียน

การตอบให้นักเรียนเขียนตอบในที่ที่กำหนดให้ภายในกรอบ ตัวอย่างเช่น

ก. 1	คำว่า	ทร	หมายความว่า	ชั่ว	อสนแธ
		ชน	หมายความว่า	คน	
	ฉะนั้น	ทรชน	หมายความว่า	คนชั่ว	
		พล	หมายความว่า	กำลัง	กั๊งนั้น
		ทรพล	หมายความว่า		

คำตอบ กำลังอสนแธ

คำที่นักเรียนเติมลงในช่องว่างที่กำหนดก็คือ "กำลังอสนแธ" จะเห็นว่าแต่ละ
กรอบอาจจะมีแต่คำอธิบายไม่มีคำถาม บางกรอบมีคำถาม ก็ให้นักเรียนตอบตามที่สอนไว้
ในกรอบนั้น ๆ

ถ้านักเรียนเข้าใจแล้ว ให้ทำแบบทดสอบก่อนบทเรียนก่อน แล้วจึงเริ่มทำบท
เรียนได้

บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง กลอนดอกสร้อย "รำพึงในป่าช้า"
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

วิชา วรรณคดีไทย เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

หน่วยที่ 1 ความมุ่งหมาย ความเป็นมาของเรื่อง ประวัติดูแต่ง และลักษณะกลอนดอกสร้อย

จงกากบาทลงในวงกลมประจำข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. พระยาอุปทิศศิลปสารมีนามเดิมว่าอะไร
 - ก. ยง เสรีภรโกเศศ
 - ข. ศรี นาคะประทีป
 - ค. นิม กาจจนาชีวะ
 - ง. ศิลป กาจจนาชีวะ
2. ใครเป็นผู้ริเริ่มใช้คำว่า "สวัสดิ์"
 - ก. พระสารประเสริฐ
 - ข. พระยาอนุমানราชชน
 - ค. กรมหมื่นพิทยาลงกรณ
 - ง. พระยาอุปทิศศิลปสาร
3. ผลงานใดของพระยาอุปทิศศิลปสารที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาหลักภาษา
 - ก. สยามไวยากรณ ว่าด้วยอักษรวิธี วจวิภาค วากยสัมพันธ์ และฉันทลักษณ์
 - ข. คำประพันธ์บางเรื่อง
 - ค. ระเบียบวิธีแต่งคำประพันธ์
 - ง. วาหนิที่นิกร อักษรประโยค สังโยคพิธาน ไหวจน์พิจารณ พิศาลการันต์ อันเป็นตำราหลักภาษา

4. บทนำกล่าวถึงพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

- ก. น.ม.ส.
- ข. รุณิกา
- ค. เสฐียรโกเศศ
- ง. นาคะประทีป

5. กลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้า ผู้แต่งเรื่องนี้ขึ้นขณะไปนั่งอยู่ ณ ที่ใด

- ก. ทองนาเวลาจวนพอสบ
- ข. ชายป่า
- ค. บนเนินใหญ่
- ง. ป่าช้าที่ตั้งศพชาวนา

6. ข้อใดเป็นลักษณะการแต่งคอกสร้อยในสมัยโบราณ

- ก. ถ้าสองแ่ง 2 บทขึ้นไป ไม่ลงเอย
- ข. ต้องรักขอมและเตรียมแต่งกลอนเพื่อไว้โต้ตอบล่วงหน้า
- ค. ใจทำนองร้อง "พระทอง" ทำนองเคี้ยวประกอบ
- ง. ไม่จำเป็นต้องมีคำว่า "เอย" ในบาทแรก วรรคแรกของต้นบท

จากกลอนคอกสร้อยต่อไปนี้ ให้นำไปตอบคำถามในข้อ 7 - 8

<p>"ตัวเอยตัวหนึ่ง ถึงจมนินนาสลดระทดใจ ไม่เหมือนอย่างบางศพฐาศิตบแต่ง สร้างสถานการบุณย์หนุนพลี</p>	<p>เจ้าอย่าซึ่งติงช้ากว่ายากไร ที่ระลึกสิ่งไรก็ไม่มี เคื่องแสดงเกียรติเลิศประเสริฐศรี เป็นอนุสาวรีย์สง่าเอย"</p>
---	--

7. ตามตัวอย่างกลอนคอกสร้อยบทนี้ แสดงว่า

- ก. การแต่งกลอนคอกสร้อย แต่งเช่นเดียวกับกลอนเพลงยาว
- ข. กลอนคอกสร้อยแต่งเช่นเดียวกับกลอนสี่กวาง
- ค. กลอนคอกสร้อยแต่งเช่นเดียวกับกลอนบทละคร
- ง. กลอนคอกสร้อยแต่งเหมือนกลอนนิราศ

8. กลอนคอกสร้อยขมพหนึ่ง ๆ มีคำกลอน
- 2 คำกลอน
 - 6 คำกลอน
 - 4 คำกลอน
 - 8 คำกลอน
9. ข้อใดไม่มีสัมผัสในประเภทสัมผัสสระ
- ถ้าไกรมาต่อแยเข่าเหยเลน
 - ตัวผู้เขาเป็นกึ่งตระการตา
 - แยกเขี้ยวยาวขาวสยองมองใจหาย
 - เสียงขมขื่นเชิคุชุกุญต่าย
10. ข้อใดมีสัมผัสอักษรภายในวรรคมากที่สุด
- อยาบันกาคลใจให้ไผ่ฝัน
 - ถ้าไกรมาต่อแยเข่าเหยเลน
 - ตัวผู้เขาเป็นกึ่งตระการตา
 - อันสิ่งงานบางที่มีโหมเอย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำตอบแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียน
 หน่วยที่ 1 ความมุ่งหมาย ความเป็นมาของเรื่อง ประวัติ
 ผู้แต่ง และลักษณะกลอนคอกสรอย

- ขอ 1. ค. นิบ กาญจนาชิวะ
- ขอ 2. ง. พระยาอุปกิตศิลปสาร
- ขอ 3. ก. สยามไวยากรณว่าควยอักษรวิธี วิธีวิภาค วากยสัมพันธ์
 และฉันทลักษณ์
- ขอ 4. ข. อุณิกา
- ขอ 5. ง. ปาชาที่ฝั่งศพชานา
- ขอ 6. ก. ถาคองแคง 2 บทขึ้นไป ไม่ลงเอย
- ขอ 7. ข. กลอนคอกสรอยแคง เช่นเดียวกับกลอนสี่กวาง
- ขอ 8. ค. 4 คำกลอน
- ขอ 9. ข. ตัวผู้ เขา เป็นกึ่งกระการตา
- ขอ 10. ข. ถ้าใครมาทอแย เขาเหยเลน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "กลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้า"

หน่วยที่ 1

ประวัติผู้แต่ง ประวัติความเป็นมาของเรื่อง ประวัติกลอนคอกสร้อยและลักษณะกลอนคอกสร้อย

ก. 1 ประวัติผู้แต่ง

อำมาตย์เอก พระยาอุปกิตศิลปสาร มีนามเดิมว่า นิม กาญจนชีวะ เป็นบุตรนายหวาง นางปลั่ง กาญจนชีวะ เกิดเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2422

ท่านได้รับการศึกษาขั้นต้นที่วัดบางประทุนนอก อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดธนบุรี ใ้สอบสมบท ณ วัดสุทัศน์เทพวราราม สมเด็จพระวันรัต(แดง) เป็นพระอุปัชฌาย์ ระหว่างบวชได้ศึกษาพระธรรมวินัยจนได้เปรียญ 6 ประโยค และได้ศึกษาวิชาครูใน พ.ศ. 2443 ท่านมีผลงานร่วมกับพระยาอนุমানราชชน (ยง เสฐียรโกเศศ) และพระสารประเสริฐ (ตรี นาคะประทีป) อยู่หลายเรื่องด้วยกัน นามปากกาของท่านคือ "สามเฒ่านิม" "พระมหานิม" "อ.น." "อ.น.ก." "อุณิกา" และ "อนิก คำชูชีพ"

จงชี้ถูก (✓) หน้าข้อความที่ถูกต้อง และชี้ผิด (X) หน้าข้อความที่ผิด

- ... 1. ตรี นาคะประทีป เป็นนามเดิมของพระยาอุปกิตศิลปสาร
- ... 2. นอกจากจะเป็นเปรียญ 6 ประโยคแล้วยังมีความรู้ทางวิชาครู
- ... 3. หนึ่งในนามปากกาของพระยาอุปกิตศิลปสาร คือ อุณิกา

ก. 2 การทำงาน

ท่านได้เริ่มเข้ารับราชการเป็นครูฝึกหัดสอน ณ โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ สายสวัสดิ์สถิตคาร ทั้งที่ยังเป็นบรรพชิต ต่อมาได้ย้ายไปสอน ณ สถานศึกษาแห่งอื่น ๆ คือ โรงเรียนสวนกุหลาบ วัดมหาธาตุ และโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์บ้านสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ใต้ลาลิกขามทเมื่อ พ.ศ. 2447

ต่อไปนี้ กรุณาให้นักเรียนวงรอบอักษรประจำข้อความที่แสดงสถานศึกษาที่พระยาอุปกิตศิลปสาร เคยรับราชการ เป็นครูอยู่

- ก. โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ชนบุรี
- ข. โรงเรียนเทพศิรินทร์
- ค. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
- ง. โรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

ก. 3

นอกจากเป็นครูแล้ว พระยาอุปกิตศิลปสารยังได้ดำรงตำแหน่งข้าหลวงตรวจการ พนักงานกรมราชบัณฑิต หัวหน้าการพิมพ์แบบเรียน หัวหน้าแผนกอภิธานสยาม ปัสัศกรมตำรา และอาจารย์ประจำกรมศึกษาธิการ ได้เลื่อนยศและบรรดาศักดิ์ตามลำดับ จนในที่สุดเป็นอำมาตย์เอกพระยาอุปกิตศิลปสาร และมีตำแหน่งเป็นอาจารย์พิเศษ แผนกวิชาภาษาไทยและภาษาโบราณตะวันออกในคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ดำรงตำแหน่งนี้อยู่จนถึงอนิจกรรม เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2484

จากความรู้ที่นักเรียนเพิ่งได้รับมา กรุณาให้นักเรียนขีดถูก (✓) หน้าข้อความที่แสดงตำแหน่งครั้งสุดท้ายของพระยาอุปกิตศิลปสาร

- ก. หัวหน้าการพิมพ์แบบเรียน
- ข. ปัสัศกรมตำรา
- ค. หัวหน้าแผนกอภิธานศัพท์
- ง. อาจารย์พิเศษแผนกวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 4 ผลงานของอำมาตย์เอก พระยาอุปกิตศิลปสาร

1. สยามไวยากรณ์ ว่าด้วยอักษรวิธี วจิวิพากษ์ วากยสัมพันธ์และฉันทลักษณ์
2. สงครามภราดรค่างลอน
3. เรื่องปลีกรวบรวมเป็นฉบับ ชื่อว่า "คำประพันธ์บางเรื่อง"
4. กลอนดอกสร้อย "รำพึงในป่าช้า"
5. ท่านเป็นผู้คิดคำว่า "สวัสดิ" ซึ่งใช้เป็นคำทักทายกัน ต่อมาเกิดคำใหม่ ๆ ที่มีผู้คิดขึ้นทีหลัง เช่น อรุณสวัสดิ ราตรีสวัสดิ เป็นต้น

ข้อใดเป็นผลงานของพระยาอุปกิตศิลปสาร จงวงรอบอักษรประจำข้อนั้น ๆ

ก. สมญาภิธานรามเกียรติ์

ข. ตำราไวยากรณ์ 4 เล่มคือ วาหนิตินิกร อักษรประโยค สังโยคพิธาน
ไวพจน์พิจารณ์ พิศาลการันต์

ค. มัทนะพาธา

ง. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

ก. 5 จงชี้ถูก (✓) หน้าข้อความที่ถูก ถ้าข้อความใดผิด ชี้ผิด (X)

1. การศึกษาสูงสุดของพระยาอุปกิตศิลปสารคือ ใต้เปรียญ 5 ประโยค
2. ยศสูงสุดของท่านคือ อำมาตย์เอก พระยาอุปกิตศิลปสาร
3. ท่านเป็นผู้คิดคำทักทายว่า "สวัสดิ"
4. ตำแหน่งหน้าที่การงานของท่านตำแหน่งหนึ่ง คือ เสนาบดีกระทรวง
ธรรมการ

ก. 6

กลอนคอกสร้อย "รำพึงในป่าช้า" ต้นฉบับเดิม โชมานัส เกรย์ เป็นผู้แต่ง มีชื่อว่า Elegy written in a Country Churchyard ส่วนใหญ่ของเรื่องนี้ แสดงคติชีวิตว่า ทุกคนเกิดมาแล้วต้องตายทั้งสิ้น นาคะประทีปได้ช่วยแต่งกลอนข คือคำนำของเรื่องนี้ พระยาอุปกิตศิลปสาร ได้นำข้อความที่เสฐียรโกเศศแปลให้มา แต่งเป็นกลอนคอกสร้อยและได้ตัดแปลงบางตอนลงในกลอนคอกสร้อย แทรกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของไทยเพียงเล็กน้อย เช่น เรื่องชาวม่านบางระจัน กวี ชื่อศรีปราชญ์ ฯลฯ เพื่อให้มีความรู้สึกแบบไทย ๆ

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด โดยเขียน หน้าข้อที่ถูกต้อง และเขียน

หน้าข้อที่ผิด

- ก. พระยาอุปกิตศิลปสาร เป็นผู้แปลเรื่อง Elegy written in a Country Churchyard
- ข. นาคะประทีปเป็นผู้แต่งกลอนข
- ค. กลอนคอกสร้อยส่วนใหญ่กล่าวถึงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ไทย

ก. 7

จงนำลักษณะประจำข้อความที่ถูกต้องตรงกับทางขวามือมาเติมลงในช่องว่างทาง

ซ้ายมือ

..ข.. 1. โชมานัส เกรย์	ก. ผู้แปลเรื่อง "กลอนคอกสร้อย"
..ค.. 2. ป่าช้าในวัดชนบท	ข. "รำพึงในป่าช้า"
..ง.. 3. กลอนข	ค. Elegy written in a Country Churchyard
4. พระยาอุปกิตศิลปสาร	ง. ฉากของเรื่อง
..จ.. 5. เสฐียรโกเศศ	จ. คำนำเรื่อง
	ฉ. ชาวม่านบางระจัน
	ช. ศรีปราชญ์

5

ก. 8 ความเป็นมาของเรื่อง

ในกถามุขคือคำนำของเรื่องนี้ พระยาอุปกิตศิลปสารได้พรรณาน่าว่ามีใครคนหนึ่งไปนั่งอยู่ที่เงียบ ณ ป่าช้าในวัดชนบทแห่งหนึ่ง ที่ป่าช้านั้น แม้จะมีหลุมศพอยู่มาก แต่เป็นที่ร่มรื่นน่าสบายขณะนั้นเป็นเวลาพลบ ชาวบ้านนำวัวควายกลับบ้าน คนๆ นั้นได้นั่งอยู่จนพระจันทร์ขึ้น เมื่อโคอยู่ในที่สงบสงัดได้เห็นชานาและวัวควายของเขาเดินทางกลับบ้านอย่างเหนื่อยอ่อน ได้เห็นตะวันลับไป พระจันทร์ขึ้น เห็นนกกลับเข้ารัง เห็นหลุมศพอันเยือกเย็นเงียบเหงา คนผู้นั้นก็เกิดความรู้สึกนึกคิดขึ้นในใจ แล้วเขียนความรู้สึกในใจนั้นออกมาแล้วส่งกันทั้ง ตามเรื่องเดิม นายโฆมาสเกรย์ ได้เขียนโคลงอังกฤษเรื่องนี้ขึ้นตามความรู้สึกตอนที่เขาได้ไปนั่งโคคเดียวในป่าช้าเวลาจวนพลบจริง ๆ

จงนำอักษรประจำข้อความที่ถูกต้องมาเติมลงในช่องว่าง

นายโฆมาส เกรย์ แต่งเรื่องขึ้นเพราะ.....

- ก. มีผู้ที่รักตายจากไป จึงแต่งขึ้นเพื่อแสดงความอาลัย
- ข. แต่งขึ้นเพราะซาบซึ้งในความงามของธรรมชาติ
- ค. แต่งขึ้นตามความรู้สึกตอนที่เขาได้ไปนั่งโคคเดียวอยู่ใกล้ ๆ หลุมฝังศพ

ก. 9 "เรื่องนี้จึงเป็นเรื่องแสดงอารมณ์ ความรู้สึก เมื่อเราได้พบปะเหตุการณ์อะไรที่ประทับใจ เช่น เมื่อเห็นอะไรที่น่าเกลียด น่ากลัว น่าสงสาร เวทนาหรือไปอยู่ในสถานที่สงบสงัด ก็ต้องมีความนึกคิดอะไรเกิดขึ้นในใจ ความรู้สึกนึกคิดนั้นบางครั้งก็ลึกซึ้งหรือเกิดเป็นคติธรรมขึ้น ทำให้เห็นข้อเท็จจริงของชีวิต บางคนโดยเฉพาะกวีเมื่อเกิดความรู้สึกดังนั้นก็มักจะแสดงออกมาให้ผู้อื่นรู้ โดยแต่งกาพย์กลอน คนอื่นที่อ่านกาพย์กลอนนั้นก็พลอยเกิดความรู้สึกตามไปด้วย ถ้าความรู้สึกนึกคิดและกาพย์กลอนที่กวีแต่งนั้นดี ลึกซึ้ง ไพเราะ เป็นที่นิยมของผู้อ่าน กาพย์กลอนนั้นก็นับว่าเป็นวรรณคดีเช่นเรื่อง กลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้านี้

จงตอบคำถามโดยวงกลมคำตอบที่ถูกต้องตามความเป็นจริง

ความบันเทิงใจที่กวีเขียนเรื่องนี้เป็น

- ก. เมื่อเห็นภาพที่มากกระทบใจ
- ข. ชานา

- ก. 10 ก่อนที่จะได้เรียนเนื้อเรื่อง ครูขอให้นักเรียนรู้ประวัติกลอนคอกสร้อย และ ลักษณะกลอนคอกสร้อยสักเล็กน้อย

ประวัติกลอนคอกสร้อย

คอกสร้อย (ชื่อเต็มว่า คอกสร้อยสวรรค์) เป็นกีฬาของกวีอีกประเภทหนึ่งว่ากลอนสคโตตอบเชิงแก่เกี่ยวกับสค ๆ ไม่ชักซ่อมดวงหน้า โดยใช้ทำนองเพลงชระกอม นิยมเล่นกันมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และนิยมแพร่หลายยิ่งขึ้นในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ แต่ไม่ใช้การละเล่นของคนสามัญ เป็นของบุคคลชั้นสูงที่มีนิสัยรักทางกาศยกลอน มีนักกลอน มีวงดนตรีในวังหรือในบ้านของตน

นักเรียนคงจะมีความรู้เกี่ยวกับประวัติคอกสร้อยแล้ว ดังนั้นครูขอให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

นักเรียนเลือก.....ตัวเลขประจำข้อความทางซ้ายมือที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน มาเติมลงในข้อความทางขวามือ

<u>ซ้าย</u>	<u>ขวา</u>
1. กลอนคอกสร้อย กีฬาของกวี
2. ทำนองเพลง สมัยที่เริ่มเล่นกลอนคอกสร้อย
3. กรุงรัตนโกสินทร์ สมัยที่กลอนคอกสร้อยแพร่หลาย
4. กรุงศรีอยุธยา ว่ากลอนสคโตตอบมีสิ่งนี้เป็นสิ่งประกอบ

ก. 11 ฤดูกาลที่เล่น

กลอนคอกสร้อยนิยมเล่นในเทศกาลทอดกฐินและหน้าน้ำหลาก มีการเที่ยวเรือเล่นสนุก วงคอกสร้อยแก๊งเรือมีต้นบทและลูกคู่เที่ยวไป เรือคอกสร้อยเรียกว่าเรือประพาส เมื่อพบกับวงอื่นก็ทอดเรือใกล้กัน หัวหน้าวงก็จะให้ต้นบทร้องเป็นเชิงปฏิสนธารก่อน อีกวงหนึ่งก็จะโต้ตอบไปให้เรื่องต่อเนื่องกัน บางทีก็โต้ตอบกันตามคำนิทาน เช่น เรื่องอิเหนา สังข์ทอง เรือประพาสบางลำเป็นหญิงล้วน ชายล้วน การโต้ตอบก็ครึกครื้น สนุกสนาน ส่วนเรืออื่นก็จอดฟังเป็นที่สำราญใจ

จงกากบาทอักษรประจำข้อที่ถูกต้องที่สุด

กลอนคอกสร้อยนิยมเล่นในเทศกาลใด

- ก. ทอดผ้าป่า
- ข. ทอดกฐิน
- ค. เข้าพรรษา
- ง. ออกพรรษา

ก. 12 ความแตกต่างระหว่างสัฎวาและคอกสร้อย

คอกสร้อย

สัฎวา

<p>1. คอกสร้อยมีทำนองร้องต่าง ๆ กัน</p> <p>2. คอกสร้อยขึ้นต้นวรรคแรกมีคำว่า "เอ๋ย" อยู่ควยและแต่งตั้งแต่ 2 บทขึ้นไปไม่จบบทควย "เอ๋ย"</p> <p>3. คอกสร้อยเล่นได้เพียง 2 วง
<u>จงตอบว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่"</u></p>	1. สัฎวาร้องทำนองพระทองได้ทำนองเดียว 2. ขึ้นต้นควยคำว่า "สัฎวา" และจบควยคำว่า "เอ๋ย" 3. สัฎวาเล่นกี่วงก็ได้ ไม่จำกัด

คอกสร้อยต่างกับสัฎวา คือ คอกสร้อยมักขึ้นต้นควยคำว่า "เอ๋ย" เช่น ยามเอ๋ยยามนี้ และถาแต่ง 2 บทขึ้นไป ไม่ลงท้ายควย "เอ๋ย"

ตอบ _____

- ก. 13 นักเรียนได้เรียนประวัติและฤดูกาลเล่นกลอนคอกสร้อยมาแล้ว ปัจจุบันได้นำกลอนคอกสร้อยมาแต่งใหม่ ไม่เหมือนเดิม ครูจึงขอให้นักเรียนกลอนคอกสร้อยสมัยก่อนมาให้นักเรียนดู ขอให้นักเรียนสังเกตดู

ชาย

บทที่ 1

นอนเอนอนวัน
เจ้าสาวสสวัสดิ์กษัตริย์
เรียนรักเจ้าสสุดแสนทวี
ตั้งหหนึ่งเลือกตาจะหยคยขย

ไฝฝันว่าไคพบมารศรี
อยู่คี่หรือไ้เจ้าแ่งน้อย
ตัวที่ไม่ไ้คแต่ไจร้อย
เพราะใเพื่อนองน้อยเจ้านานมา

จงชี้คเครื่องหมายถูก (✓) ลงในของวางที่เป็นคำทอบที่ถูกทอง

คำดงทายของกลอนคอกสรอยสมัยกอนคือคำว่า "เอย" ถูกทองหรือไม่
ถูก..... ไม่ถูก.....

ก. 14

ลักษณะกลอนคอกสร้อยในสมัยปัจจุบัน

มาในมัจจุบันการแตงบทคอกสรอยมีระบียบคดำยกับกลอนลักวาสมัย
กอนคือ บทที่มี 4 คำกลอน หรือ 8 วรรค ทำแตงมากกว่า 1 บท ไม่คอง
สงคัมคัสระหวางบทเพราะลงทายบทวัยคำว่า "เอย"

บทที่ 1 กองเอยกองชำว

เกิดพระการเก็บเก็ยวควัยเค็ยวใคร

เชำกัซึบกระบือทือคันไถ

บิคทางยามยักไปตามใจใจินต

บทที่ 2 มักเอยมักใหย

กองสูงราวโรงนำยิงนำใคร

ใครเลำใคราดพันพันแนคิน

สำราญใจตามเชตพระเทศใคิน

ทางยามใคินตามใจพระใครเอย

กนแตไฝใฝนพังตามมุงนำย

วาดำ

จากคำว่ยางกลอนคอกสรอยสมัยมัจจุบัน จงพิจำรนำควำมแตกถำงแลวที่คิ
ครีองหมาย หนำขอควำมที่ถูกและว หนำขอควำมที่มิค

.... 1. กลอนคอกสร้อยสมัยก่อนขึ้นต้นด้วย "เอย" เหมือนกับมัจจุบัน

.... 2. กลอนคอกสร้อยสมัยก่อนไม่มีสัมคัสระหวางบทแตงมากกว่า 1 บท

ก. 15

คณะของกลอนคอกสร้อยสมัยปัจจุบัน

บาทที่ 1	0 เอย 0 0	0 0 0 0 0 0 0 0
บาทที่ 2	0 0 0 0 0 0 0 0	0 0 0 0 0 0 0 0
บาทที่ 3	0 0 0 0 0 0 0 0	0 0 0 0 0 0 0 0
บาทที่ 4	0 0 0 0 0 0 0 0	0 0 0 0 0 0 0 เอย

ลักษณะคณะ

คณะ คือ คำพูดที่บรรจุอยู่ในวรรคหนึ่ง ๆ บาทหนึ่ง ๆ บทหนึ่ง ๆ กลอนคอกสร้อยบทหนึ่ง ๆ บรรจุคำประมาณ 56 คำ หรือบทหนึ่ง ๆ มี 4 บาท หรือ 4 คำกลอน หนึ่งบาทมี 2 วรรค ในบทกลอนถือว่าการออกเสียง 1 ครั้ง หรือ 1 พยางค์ เป็น 1 คำ แต่ถ้ามคำในบทกลอนบทใดมี 2 พยางค์ พยางค์ หนึ่งจะเป็นเสียงสั้น ไม่มีตัวสะกด เช่น กระจ่าง คำว่า กระจ่าง ไม่มีตัวสะกด จะนับเป็นคำเดียวหรือ 2 คำก็ได้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้ถูกต้องตามหลักบังคับ

ดังนั้น นักเรียนจะเห็นได้ว่า

1. วรรคแรกของบาทแรกของกลอนคอกสร้อยจากแผนผังนี้มีกี่คำ ตอบ. 3 คำ
2. วรรคสุดท้ายของกลอนคอกสร้อยจากแผนผังจะมีกี่คำ ตอบ..... คำ

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 16 สัมผัส

สัมผัสคือ ที่ที่กำหนดให้ใช้คำที่มีสระและตัวสะกดในแม่เดียวกัน เพื่อ
จะให้คล้องจองกัน ดังไพเราะ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ก. สัมผัสนอก ได้แก่ สัมผัสตามข้อบังคับ แล้วแต่จะเป็นบทประพันธ์
ชนิดใด สัมผัสชนิดนี้เราต่างคาดเคลื่อนกันว่าผิดกฎเกณฑ์ของฉันทลักษณ์ เช่น

แต่เอ๋ยแต่นี้	1	เป็นหมดที่ไม่จิตรีชยา
เป็นหมดที่อุปถัมภ์คือนำพา	2	เป็นนับว่าอโหสิกรรมกัน
เขาจะมีศิษย์คิดตัวไป	3	ตามวิสัยกรรมแต่งและสร้างสรรค
เรารูได้แต่ปรกติปัจจุบัน	5	ซึ่งทั้งอยู่คู่กันกับนามเอย

จะเห็นสัมผัสนอกแห่งหนึ่งคือ

(1) "สรรค" สัมผัสกับ "ปัจจุบัน" และ

ก. 17

ต่อไปนี้ กรุณาให้นักเรียนเลือกสัมผัสนอกของกลอนคอกสร้อยมาเติม

ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

บาทที่ 1	วางเอ๋ยวางกาย	ยามตายจมพื้นคานคั้นหลาม
บาทที่ 2	อย่าดูถูกถิ่นนี้ว่าที่ทราม	อาจขึ้นชื่อเลื่อนามในกอนไกล
บาทที่ 3	อาจจะเป็นเจดีย์มีพระศพ	แห่งจอมภพจักรพรรดิภักดิ์บริย์ใหญ่
บาทที่ 4	ประเสริฐสุดศรัทธาจรสัชย	ณ สมัยกอนกาลบูรณเอย (จากกลอนคอกสร้อยบทที่ 12)

บาทที่ 1 "กาย" สัมผัสกับ.....
 บาทที่ 1 "หลาม" สัมผัสกับ..... และนามในบาทที่ 2
 บาทที่ 3 "ศพ" สัมผัสกับคำว่า.....

ก. 18

ข. สัมผัสใน หมายถึงสัมผัสภายในวรรค จัดแบ่งเป็น 2 อย่างคือ สัมผัสสระ และสัมผัสอักษร (พยัญชนะ)

สัมผัสสระ คือสัมผัสที่ใช้คำที่มีสระและตัวสะกดในแม่เดียวกัน เช่น ง่าย กับ ทาย หรือถ้าไม่ตัวตัวสะกดก็ต้องใช้สระเสียงเดียวกัน เช่น ง่าย กับ คา คำสัมผัสประเภทนี้เป็นสัมผัสที่อยู่ในวรรคเดียวกัน

ถ้าเสียงสระไม่เหมือนกัน เช่น ทาน กับ หัน ไม่ถือว่าเป็นสัมผัสสระ สัมผัสที่มีตัวสะกด เช่น รong-ตong วาง-จาง จม-ทม ปลื้ม-สิม สัมผัสที่ไม่มีตัวสะกด เช่น ใน-ใจ ตี-ตี คำ-ปรา พระ-คะ จงชี้ควงรอบอักษรหน้าข้อที่มีคำเป็นคู่สัมผัสสระ

ก. มี-ศรี

ข. ทรง-ตรม

ค. ยาม-นาน

ง. ไส-สาย

ก. 19

สัมผัสอักษร (สัมผัสพยัญชนะ) คือสัมผัสที่ใช้ตัวพยัญชนะที่มีเสียงเดียวกันสัมผัสกัน เช่น (1) ชายโสด คำว่า "ชาย" และ "โสด" มีเสียงเดียวกัน แม้ว่าพยัญชนะจะแตกต่างกัน

(2) น้ำซึมเขายะทราย จะเห็นว่า มีเสียงเดียวกันคือเสียง "ซ"

(3) สาวสวยเขอสามเสื่อสี่แดงปนแสด เป็นสัมผัสพยัญชนะ เพราะใช้เสียงเดียวกันคือ "ส" แม้จะมีพยัญชนะอื่นมาขึ้น "ส" บ้างก็ตาม

จากกลอนต่อไปนี้ ให้ชี้ควงรอบหน้าข้อที่มีสัมผัสมากที่สุด

.... 1 หึงหังหนูนอยรอรอรอรับ

.... 2 เสียงประกาศเกียรติเอิกเกริกสั้น

.... 3 อีโกออมออมอารีมีในคน

ก. 20

1 ความเอยความรู้	2 เป็นเครื่องชี้ทางสว่างไสว
3 หมดโอกาสที่จะชี้ต่อไป	4 ละห่างไปอยากรูลงสู่ดิน
5 อันความยากหากให้ไว้ศึกษา	6 ย่นปัญญาความรู้ยูแคดิน
7 หมดทุกซ่ข่ลุดแต่ก็จคิดหากิน	8 กระแสวิญญาณงันเพียงนั้นเอย

1. วรรคที่ 2 สัมผัสสระภายในวรรคคือคำ "ทาง" และคำ "สว่าง"

2. สัมผัสอักษรวรรคที่ 5 คือคำว่า "หาก" กับ "ให้"

3. สัมผัสนอกจากวรรคที่ 4 กับวรรคที่ 6 คือคำว่า "ดิน" และ "ศึกษา"

(จงชี้คณู หน้าข้อความที่ถูก และชี้คณิต หน้าข้อความที่นิค)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำตอบบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง กลอนคอกสร้อย "รำพึงในป่าช้า"

หน่วยที่ 1

- ก. 1. ~~X~~ 1. ✓ 2. ✓ 3.
- ก. 2. (ค) โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
- ก. 3. ? ก. ? ข. ? ค. ? ง.
- ก. 4. (ง) กลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
- ก. 5. ~~X~~ 1. ✓ 2. ✓ 3. ~~X~~ 4.
- ก. 6. ~~X~~ ก. ✓ ข. ~~X~~ ค.
- ก. 7. ? 1. ค 2. ง 3. จ 4. ก 5.
- ก. 8. ค
- ก. 9. (ก)
- ก. 10. 1 กี่ฟ้าของกรี 3 สมัยที่กลอนคอกสร้อยแพร่หลาย
4 สมัยที่เริ่มเล่นกลอนคอกสร้อย 2 ว่ากลอนสทิต์ตอบ
 มีสิ่งนี้เป็นสิ่งประกอบ
- ก. 11. (ธ)
- ก. 12. ตอบ ไข
- ก. 13. ไม่ถูก ✓
- ก. 14. ✓ 1. ~~X~~ 2.
- ก. 15. 1. ตอบ 4 คำ 2. ตอบ 8 คำ
- ก. 16. กัน
- ก. 17. ทาย ทราม ภพ
- ก. 18. (ก) มี - ศรี
- ก. 19. ✓ 3. ฮัก โอบอ้อมอารีมีในคน
- ก. 20. ✓ 1. ✓ 2. ~~X~~ 3.

แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม หน่วยที่ 2
เนื้อเรื่องกลอนตลกสร้อยรำพึงในป่าช้าและศัพท์สำคัญ

1. ใครเป็นผู้เรียบเรียงกลอนชุดนี้
 - ก. อุณิกา
 - ข. นาคะประทีป
 - ค. เสฐียรโกเศศ
 - ง. น้อย อจาวริยางกูร
2. ผู้เขาไปนั่งรำพึงในป่าช้าคือใคร
 - ก. ไชมาส เกษย์ (ผู้แต่ง)
 - ข. ชาวเมือง
 - ค. ขาวนา
 - ง. คนพเนจร
3. ป่าช้าที่ผู้แต่งเขาไปนั่งรำพึงอยู่เป็นที่ฝังศพของใคร
 - ก. ของขาวนา
 - ข. ของพระมหากษัตริย์
 - ค. ของพระในวังนั้น
 - ง. ของชาวเมืองหลวง
4. "และทิ้งศพเปลี่ยวอยู่เกี้ยวเอวย" คำว่า "คู" หมายถึงใคร
 - ก. กวีผู้เขาไปนั่งอยู่ในป่าช้า
 - ข. ชาวเขา
 - ค. คนพเนจร
 - ง. ชาวเมือง
5. "ลาวร่างคนในเขตประเทศนี้ คุณนอนราย ฌ ภายใต" บทประพันธ์นี้หมายถึงใคร
 - ก. หมายถึงศพพระที่ถูกฝังอยู่ในป่าช้านั้น
 - ข. หมายถึงผู้ดูแลรักษาป่าช้าคนก่อน ๆ ที่เป็นชาวเมืองนั้นมาถูกฝังอยู่ในป่าช้านั้น
 - ค. ขาวนาเมืองนั้นนอนเรียงรายอยู่ในหลุมฝังศพในท้องถิ่นนั้น
 - ง. คนของประเทศสร้างที่ฝังศพอันสงบในแผ่นดินท้องถิ่นนั้น
6. "โอเหมือนปลูกร่างกายนอนรายเรียง พนสำเนียงที่จะปลุกไหลูกเอวย" ข้อความนี้แสดงให้เห็นว่อย่างไร
 - ก. โรประโยชน์ที่จะปลุกผู้ตายให้ฟื้น
 - ข. ผู้ตายยอมหมดหวังพ้นจากการรับรู้ทั้งมวล
 - ค. บุคคลผู้อยู่หลังหมกเสียงที่จะปลุกผู้ตายให้ฟื้น
 - ง. คนตายแล้วไม่มีเสียงเพื่อปลุกใครอีก

7. "ยี่หัดางขามยัก บ่กามใจจิ้นท์ ทางขามฉินตามใจเพราะใครเอย" ข้อความนี้แสดงถึงอะไร
 ก. สุขุมธำ ข. ทำนนา
 ค. ขมมา ง. ซึมเร็ว
8. "ความร่ำรเบอวยสุขให้ทุกอย่าง เหนอนันทางรอกาณหน้าฉายฉินธ์" คำว่า "ฉินธ์" หมายถึงอะไร
 ก. หัวชูร่ากาย ข. วิญญาณ
 ค. จิตใจ ง. อวัยวะระ
9. "หัวเอยหัวหยิ่ง เจ้าอยาชิงศิธากวายากไร" ข้อความที่ชี้ให้เห็นโทษหมายถึงอะไร
 ก. ซากศพ ข. คนยากจน
 ค. กวี ง. กิเลสในจิตใจกวี
10. "ทเอยหระลึก ถึงอิ้งกวมลบบในภพพัน

ลวนเป็นคุณแก่อยังไม่วางวาย ชูเกียรติญาติไปภายภาคหน้าเอย"

แสดงความคิดของกวีว่าอย่างไร

- ก. หระลึกสร้างอุทิศให้แก่อยาย ยอมเป็นเกียรติแก่อยาย
 ข. หระลึกสร้างเพื่ออุทิศให้แก่อยาย ยอมเป็นเกียรติ เป็นหน้าเป็นตาแก่อย่าติ
 ค. หระลึกสร้างเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่อยาย ยอมสร้างให้โดยโต
 ง. หระลึกสร้างอุทิศแก่อยายซึ่งมีชื่อเสียง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำตอบแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้แบบโปรแกรม หน่วยที่ 2
เนื้อ เรื่องกลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

1. ข.
2. ก.
3. ก.
4. ก.
5. ค.
6. ก.
7. ข.
8. ก.
9. ข.
10. ข.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง "กลอนคอกกรวย ร่ำรังในป่าช้า"

หน่วยที่ 2

เนื้อเรื่อง

ก. 1

เรื่องกลอนคอกกรวยร่ำรังในป่าช้า เป็นบทกวีกลอนชุด กลอนชุดนี้หมายถึง
คำนำเรื่อง คำนำเรื่องนี้แต่งเป็นร้อยแก้ว ผู้เรียบเรียงกลอนชุดคือ นาคะประทีป

กลอนชุด

"ตั้งไต่ขึ้นมา ฅมัยหนึ่ง ผู้มีชื่อของการความวิเวก เขาไปนั่งอยู่ ณ ที่สังคี
ในวัดชนบท เวลาตะวันรอน ๆ จนเสียงระฆังย้ายออกเวลาตีวัน ผู้งโคกระบือ
และพวกชวานาพากันกลับที่อยู่เป็นหมู่ ๆ เมื่อสิ้นแสงตะวันแล้ว ไต่ยืนเสียงจิ้งหรีด
เรไร กับเสียงเกราะในคอกสัตว์ นกแด้กจับอยู่บนหอรระฆังก็ร้องส่งลำเนียง ณ
ที่นั้นมีคนไทร คนโพธิ์สูงใหญ่ ไต่คนลวนมีเนินหลา กล่าวคือที่ฝั่งศพต่าง ๆ อันแด้
เห็นควยเคื่อนฉาย แต่ในทีเชนนันก็เป็นศพชวานาชาวไร่นั่นเอง ผู้ที่มีความรู้สึก
ซึ่งเขือกเห็นใจอย่างไร แลว่าทั้งอย่างไรในหมู่ศพ ไต่เขียนความในใจนั้นออก
มาสู่กันดังต่อไปนี้"

จงรวบรวมอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

- ก. กลอนชุด คือเรื่องหน้าหนา เป็นเรื่องของกวีที่เขาไปนั่งร่ำรังในป่าช้า
ข. กลอนชุดบรรยายถึงเรื่องพระรูปหนึ่งไปนั่งอยู่ในป่าช้า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 2

"รำพึงในป่าช้า" เริ่มจากกถามุขซึ่งแต่งเป็นร้อยแก้ว แล้วจึงตามด้วย
กลอนหกกรอ 33 บท เนื้อความในคำประพันธ์ทั้งกลอนเป็นข้อความที่กล่าวถึง
ในใจดังนี้

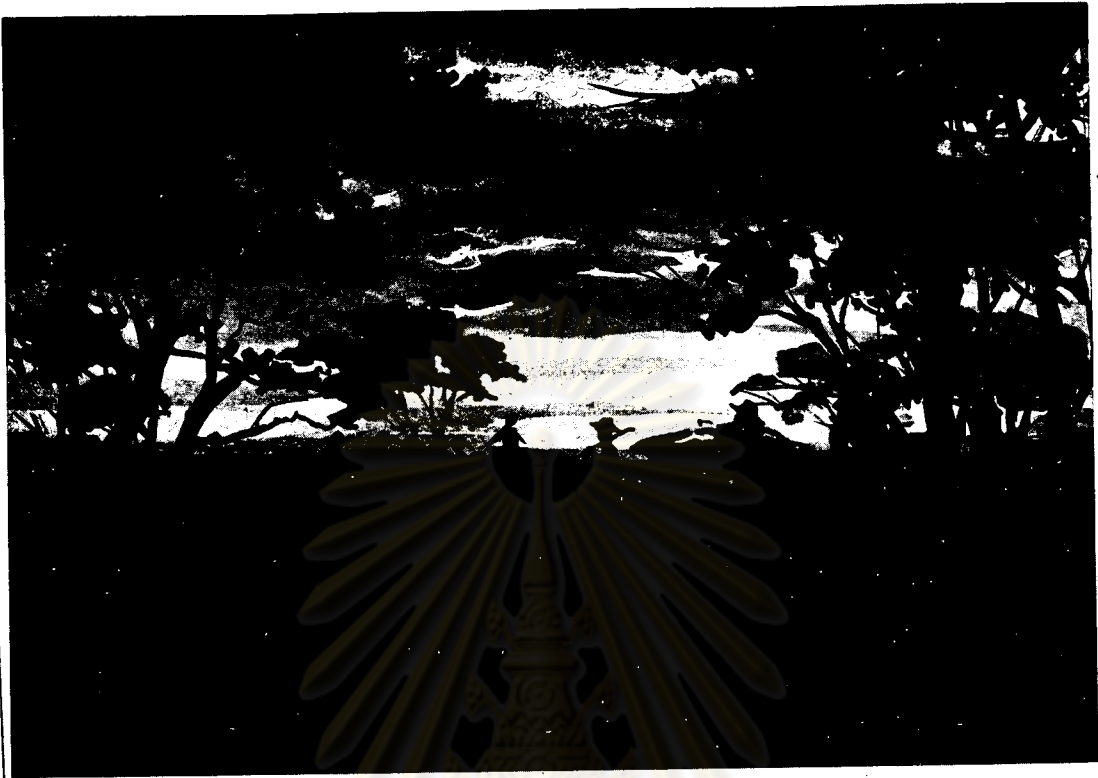
1	วังเอ๋ยวังเวง	หง่างเหงงฆ่าคำร ะฆังฆาน
	ฝูงวัวควายผายลาที่วากาล	คอยคอยผานทองทุ่งมุงดินทน
	ชานาเหนื่อยอ่อนทางจรกลับ	ตะวันลับอันแสงทุกแห่งหน
	หึ่งหึ่งให้มัวทวมณฑล	และทิ้งตนทุเบียดวอยู่เดี่ยวเอ๋ย

ในบทนี้มีคำศัพท์ที่น่าสนใจ 3 คำ คือ
ผาย - ก็ ผาย แปลว่าเคลื่อนออกจากที่ เช่น ผายผาย
ที่วากาล - กลางวัน
มณฑล - วงรอบ บริเวณ

คำในวงเล็บคำใดมีความหมายตรงกับคำที่ขีดเส้นใต้ จงวงรอบอักษร
ประจำคำนั้น

1. ชานาเสร็จจากงาน เคนกลับมาในเวลางวันสิ้นที่วากาล (ไกลคำ, รุ่งเช้า)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 3 กลอนคอกสร้อยในกรอบที่ 2 ถอดคำประพันธ์ใดดังนี้
 ผู้ทองการความวิเวก (กวี) เขาไปนั่งอยู่ในป่าชา ยามนั้นไกลคำเสียง
 ระมิ่งตั้งเหงหงางมาแต่ไกล ชาวนาทาทางเห็นยออน ตางคอนผู้งว้าวควาย
 กดบยาน ตะวันดับชอบฟาลงแล้ว มีแต่ความมีตปกลมทัวทูกแงทน และทิงใหยาย
 ผู้ทองการความวิเวกนั่งรำฟิงอยู่คนเี้ยวในป่าชานั้น
จงวรอบอกษรประจำขอควมที่ถูกตอง

1. จากข้อความและรูปภาพ แสดงให้เห็นสภาพธรรมชาติอย่างไร

ก. ความวิ้งเวงในยามค่ำ

ข. ความวิ้งเวงในยามรุ่งเช้า

2. "และทิ้งตนตูเปลี่ยวอยู่เคี้ยวเออย" "ตู" หมายถึงใคร

ก. ผู้เขาไปนั่งรำฟิงในป่าชา (กวี) ข. ชาวนา

ก. 4 คำแฉ่ว กวีไค่หนึ่งคนเคี้ยวในป่าช้า และไค่รำพึงความรู้สึกในใจของตนออกมาเป็นถ้อยคำ ดังนี้

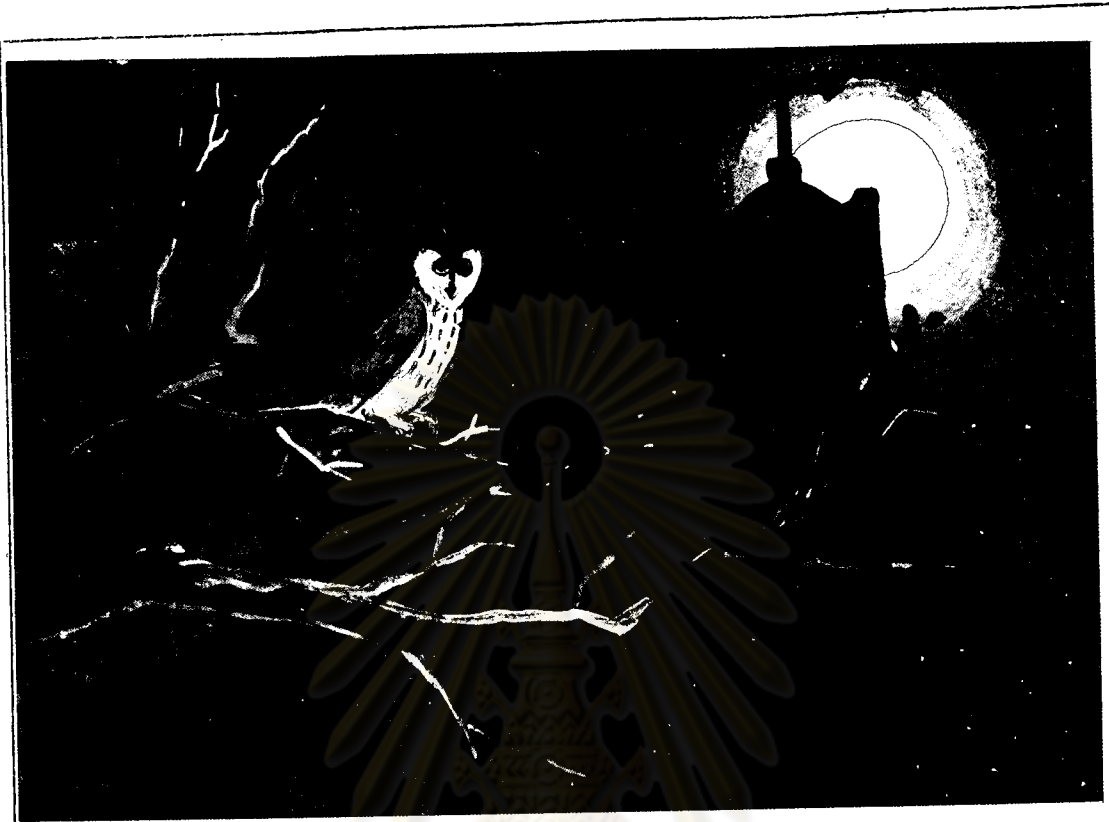
2	ยามเอ๋ยยามนี้	บ้ฐพื้หมคั่มว้ท่วสถาน
	อากาศเย็นเยือกหนาวคราววิกาล	สังคปานป่าใหญ่ไร้รำเนียง
	มีก็แต่จิ้งหรีดกระกรกรกริ่ง	เรไร้หิ้งร้งชรมระงมเสียง
	คอกควายวัววัวเกราะเปาะเปาะเพียง	รู่วาเสียงเกราะแวงแวงแวงเอย

นักเขียนจะเห็นว่าคำบางคำที่นักเขียนอาจยังไม่เข้าใจ ครูขออธิบายดังนี้
 ป้ฐพื้ (อ่านว่า บ้ต-ฐะ-พื้) พ้นคิน "ป้ฐพื้" มาจากภาษามาลู "ป้ฐพื้"
 "วิกาล" หมายถึง เวลาค่ำ "เกราะ" เครื่องลัญญาหน้าควายไม้ไซ้หรือสั่นให้ดัง
จงวรรณอักษรประจำข้อที่ถูกต้อง

1. "ยามเอ๋ยยามนี้ บ้ฐพื้หมคั่มว้ท่วสถาน"

ก. ป่าช้า	ข. ทุกแห่งหน
-----------	--------------
2. "คอกควายวัววัวเกราะเปาะเปาะเพียง รู่วาเสียงเกราะแวงแวงแวงเอย"

ก. ไซ	ข. ไม้ไซ
-------	----------

ก. 5 ขณะนั้น กวีเกิดความคิดขึ้นในใจดังนี้

3 นกเอี้ยงนกลูก

 อยู่บนยอดกระดังงาบึงแสงจันทร์

 เหมือนมันฟ้องดวงจันทร์ให้มันดู

 ถือเป็นที่รโหฐานมนามา

 คอกสร้อยในบทนี้มีใจความว่า กวีต้องการความวิเวก ไคยินเสียงนกลูกร้องแจก ๆ

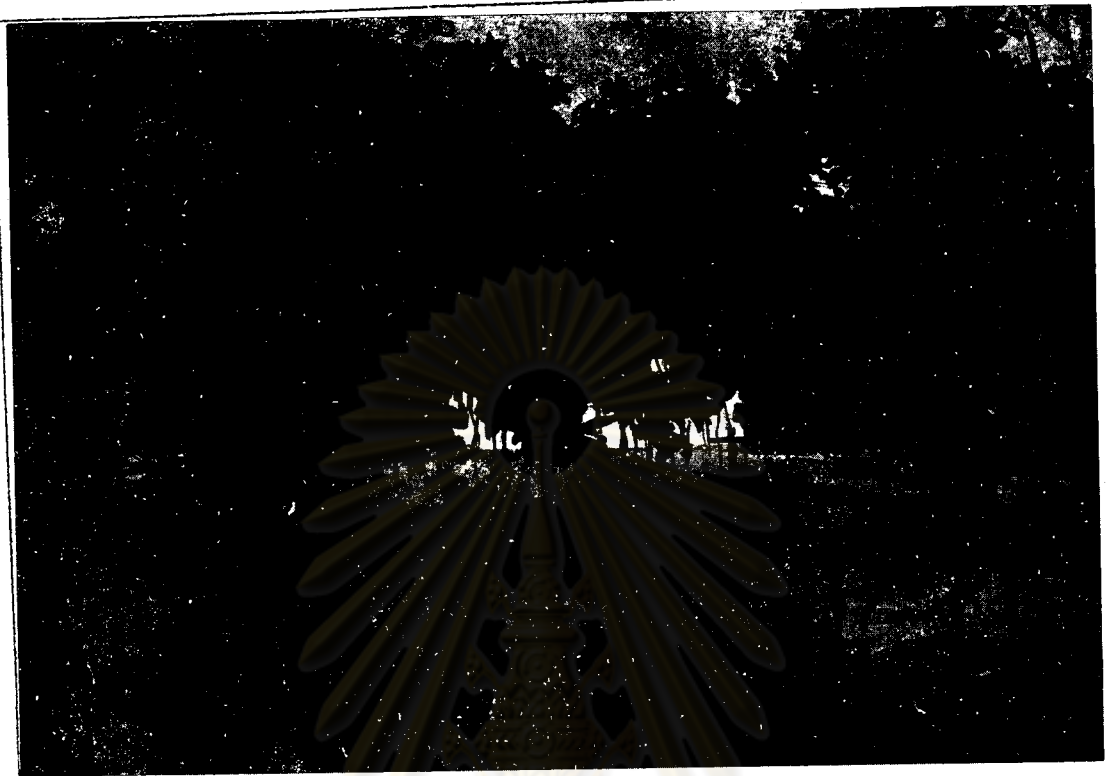
 อยู่บนยอดกระดังงาอันสูงบึงแสงจันทร์ ซึ่งแล้วชวนขวัญหาย (นกลูก) คล้าย ๆ กับจะ

 ฟ้องดวงจันทร์ว่าคนมาบุกรุกบ้านส่วนตัว (รโหฐาน) ทำให้หมดความสงบสุข (สันต์)

 จงชี้ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และ หน้าข้อความที่ผิด

..✓. 1 คี้นั้น เป็นคีนเกือหงาย กวีเข้าไปนั่งรำพึงในป่าซา

..X. 2 นกลูกคือใจที่มันแปลกหน้าเขามาตั้งเป็นเพื่อน

ก. 6 รอบ ๆ บริเวณป่าชาวนั้น มีต้นไทรและต้นโพธิ์อันมีหลุมฝังศพของชาวนาเรียง

รายอยู่ไต่ต้นไม้เหล่านั้น ก็มีความรู้สึกในใจดังนี้

4 ต้นเอยต้นไทร	สูงใหญ่รากย้อยหยอระยา
และต้นโพธิ์พุ่มแจ่มฉายา	มีเนินหญ้าไต่คนเคลื่อนกลนไป
สวนร้างคนในเขตประเทศนี้	คุณนินอนราย ณ ภายใต้
แห่งหลุมลึกลานสลกระตเคใจ	เรายังเฝ้าหลุมนั้นทุกวันเอย

คำศัพท์ คุณนิน - ความนิง - คุณนินภาส - ความนิงเฉย

จงวงรอบอักษรบร ระจำคำตอบที่ถูกของที่สุด

ก. ชาวนานอนอยู่ใต้หลุมฝังศพด้วยความคุณนิน

ข. ชาวนานอนอยู่ใต้ต้นไทรและต้นโพธิ์

~~ค.~~ หลุมฝังศพซึ่งปกคลุมด้วยหญ้านั้น มีร่างชาวนานอนอยู่อย่างสงบ

- ก. 7 พงศอมคำตามต่อไปนี้สั้น ๆ โดยวงกลมรอบอักษรประจำข้อที่ถูกต้อง
1. "วังเอ๋ยวังเวง หงางเหิงงยำคำร้งชาน"
ให้ภาพพจน์อย่างไร
~~ข. ความวังเวงในยามค่ำ~~ ช. คนที่ร้งช้ง
 2. "มีกัแจจ้งหรัคกรกระกรีกกร้ง เรไรหรั้งรองชรมระงมเสียง"
ขอความเิ่มลักษณะพิเศษอย่างไร
 ก. ใชถอยคำทำให้เกศความรูด้กและภาพพจน์ที่วังเวง
~~ข. กว้หาคำเดียงเสียงชรมชาติไคเหมาะะดม~~
 3. "แห่งหลุมล็กลานสลกระททใจ เรายังไกลหลุมนั้นทุกวันเอย"
ขอความนี้ให้ความคิดอย่างไร
~~ข. ทุกคนเกิดมาตองตาย~~ ช. ทุกคนกลัวความตาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 8 4	หมคเคอยหมคทวง	หมคควงวิญญานลาญสลาย
	ถึงดมเขาชวยชนวันสบาย	เคือนนกแอนลมผายแผศสำเนียง
	อยูตามโรงมุงฟางซางซางนั้น	ทังโกซันแซงคฺเหวาระไรสำเสียง
	โอเหมือนปลุกรางกายนอนรายเรียง	พนสำเนียงที่จะปลุกให้ลูกเออย

จงกามาหลงบนอักษรประจำข้อความที่ถูกต้องที่สุด
 "โอเหมือนปลุกรางกายนอนรายเรียง พนสำเนียงที่จะปลุกให้ลูกเออย"

หมายความวาอย่างไร
 ✕ ไรประโยชน์ที่จะปลุกให้ผุคายตน ช. ผุคายยอมพนจากการรับรูทังมวด

ก. 9 นอกจากคนตายจะปลุกไม้ต้นแล้วยังทอดทิ้งสิ่งต่าง ๆ ไว้ข้างหลัง คึงคำ
รำพึงของกวีคือไปนี้

6 ทอดเอ๋ยทอดทิ้ง	ยามหนาวฉิ่งไฟลอมอยู่พรอมหน้า
ทิ้งเพื่อนยากแม่เหยาหาชาวปลา	ทุกเวลาเขาเย็นเป็นนรินทร์
ทิ้งทิ้งหนูนอยรอรอยรับ	เห็นพอกลับปลื้มเปรมเกษมสันต์
เขากอดคอฉอเลาะเสนาะกรรม	สารพันทอดทิ้งทุกสิ่งเอ๋ย

กลอนบทนี้มีใจความว่า ผู้ตายยอมทอดทิ้งสิ่งที่ตนเคยมีเคยเป็น ทอดทิ้งครอบครัว
ที่เคยอยู่กันพรอมหน้า เคยนั่งฉิ่งไฟยามหนาวหนาวด้วยกัน ทิ้งภรรยา (แม่เหยา)
ผู้คอยปรนนิบัติทุกคำเขา ทิ้งทิ้งหนูนอย (ลูก ๆ) เมื่อเห็นพอกลับจากงานก็วิ่งมารับ
อย่างดีใจ พร้อมกับเขากอดคอพุดฉอเลาะ เขายิ้มทอดทิ้งทุกสิ่งทุกอย่าง

จงก่อกำพบนอักษรประจำข้อที่ถูกทอดทิ้งที่สุด

ขอความใจแสดงถึงใจความทั้งหมดของกลอนคอกสรอยบทนี้

- ก. ทิ้งเพื่อนยากแม่เหยาหาชาวปลา ข. สารพันทอดทิ้งทุกสิ่งเอ๋ย
ค. ทิ้งทิ้งหนูนอยรอรอยรับ

ก. 10

กวีได้คิดถึงงานของชาวนาที่เคยทำมา

กองเอยกองข้าว

กองสูงราวโรงนาขึงนาใคร

เกิดเพราะการเก็บเกี่ยวด้วยเคียวใคร

ใครเล่าใดครวาค้นขึ้นแผ่นดิน

เขาก็ซบโคกระบือถือคันไถ

สำรวจใจตามเขตประเทศถิ่น

ยืคหางยามยังไปตามใจจันต์

หางยามเดินตามใจเพราะใครเอย

คำศัพท์

หางยาม - คือหางไถตอนที่มอด

จันต์ - ความคิด มาจากคำว่า จันทนา - ส่วนคำว่า "อาจัน" แปลว่า เสมอ ๆ

จงบอกว่าคุณหรือผิด

1. "ยืคหางยามยังไปตามใจจันต์" หมายความว่า "มือคอยยืคหางยามให้เดินไปตามต้องการ"

ก. ถูก

ข. ผิด

- ก. 11 จากกลอนคอกสร้อยบทที่ 5 - 7 ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว สรุปได้ความว่า
 ชานาเมื่อยกายแล้วยอมหมกหวงและทอดทิ้งครอบครัวและการงานไว้เบื้องหลัง
 ข้อความต่อไปนี้ ขอให้สนใจความหมายของกลอนคอกสร้อยบทที่ 5 - 7
- ✗ คนตายแล้วยอมหมกหวงและทอดทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไป
 - ข. การงานของชานาคือการทำนา เพื่อเลี้ยงดูครอบครัว
 - ค. ชานามีความสุขใจตามสภาพของตน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 13

กวีได้คิดเปรียบเทียบชวานากับคนมีสกุลสูงว่า

9 สกุนเอยสกุนสูง

อำนาจนำความสง่าอินทรีย์

ความร่ารยอวยสุขใหญ่ทุกอย่าง

วิถีแห่งเกียรติยศทั้งหมคนั้น

คำศัพท์ ชั้น - ตัว หมู ร่างกาย

จงวงรอบอักษรประจำขอความที่ถูกต้องที่สุด

ชักจูงจิตผู้ซุกักตุริ

ความงามนำใหม่ไม่ตรีกัน

เหตุจันตางรอกายทำลายชั้น

แต่ลวนนั้นมาประจบหลุมศพเอย

"ความร่ารยอวยสุขใหญ่ทุกอย่าง เหตุจันตางรอกายทำลายชั้น"

หมายความว่า ทุกอย่างทีประกอบกันขึ้นเป็นรูปร่าง หรือสิ่งของ ยอมรอกการ
แตกทำลายทั้งสิ้น ใช่หรือไม่

ก. ใช่

ช. ไม่ใช่

ก. 14 และกว่าไ้ร่าฟิ่งถึงกิเลสในใจ คือความเยอหึ่งว่า
 10 ตัวเยอตัวหึ่ง เจาอย่าซิ่งติชากุวายากไร
 เห็นจมนินนาสลกระทใจ ที่ระลึกถึงไรก็ไม่มี
 ไม่เหมื่อนอย่างบางศพฐาคีบทแถง เตรีองแสดงเกียรติเลิศประเสริฐศรี
 สรางสูถานการบุนยหนุนพลี เป็นอนุสาวรีย์สง่าเอย

คำศัพท์

ตัวหึ่ง - หมายถึงกิเลสในจิตใจของกวี
 กุลอนคอกถรอยบพุนมีใจศุวามว่า เจาตัวหึ่งที่อยู่ในใจของซาเอย เจา
 อุยาเทิ่งซิ่งติชากุพพเหล่านีวราชางมานอนจมนินนอยางยากไร นาสลคใจ ปราศจาก
 ที่ระลึก ไม่เหมื่อนกับหุดมศพบางแห่งที่ฐาคีตกแถงมี เตรีองประกอบเกียรติ
 ยหอยางก็เลิศ พรอมกับสรางตั้งเป็นอนุสรณอุทิศให้แกญุทาย
จงบอกวา ไช หรือ ไม่ใช่
 . ✕ . 1. ตัวหึ่งคือคนมั่งมี
 . ✓ . 2. รูปคนในภาพเป็นตัวแทนของ "ตัวหึ่ง"
 . ✕ . 3. "เห็นจมนินนาสลกระทใจ ที่ระลึกถึงไรก็ไม่มี" กวีคิดถึงความ
 แตกต่างระหว่างคนตายที่มั่งมีและยากจน

- ก. 10 จงวางกลมรอบอักษรประจำข้อที่ถูกของ
 กลอนดอกสร้อยบทที่ 8 - 11 ให้ความคิดอย่างไร
- ก. ชาวเรามีความสุขสงบตามสภาพของตน
- ข. ผู้มีกไฟสูงไฟสูงและผู้มีงคังมักคยหม่นความ เป็นอยู่ของชาวนา
- ✕. ถึงแม้จะมีฐานะสูงหรือต่ำ ในที่สุดก็จะมาพบกันที่หลุมศพทั้งนั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำตอบบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่องกลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
หน่วยที่ 2 เนื้อเรื่อง

- ก. 1 ก
- ก. 2 ไกลคำ
- ก. 3 1. ก 2. ก
- ก. 4 1. ข 2. ก
- ก. 5 1. 2.
- ก. 6 ค
- ก. 7 ก ข ก
- ก. 8 ก
- ก. 9 ข
- ก. 10 ก
- ก. 11 ก
- ก. 12 1. ___ 2. ___ 3. 4.
- ก. 13 ข
- ก. 14 ไม่ 1. ไซ 2. ไซ 3.
- ก. 15 ข
- ก. 16 ค

แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้บทเรียนแบบโปรแกรม (บทที่ ๕)

หน่วยที่ 3 (เนื้อเรื่อง)

จงยกตัวอย่างชนชั้นวรรณะประจำขอความที่ถูกต้องที่สุด

1. "ความกล้าหาญที่หาได้ยาก" อาจขึ้นชื่อลือนามในกองกำลัง "อินทรี" หมายถึงดินใด

- ก. อินทรี
- ข. สวรรค์ชั้นเสียดียง
- ค. สยามรบ
- ง. ป่าซา

2. "ความเอ๋ยความรู้ เป็นเครื่องชี้ทางสว่างไสว
หมดโอกาสที่จะชี้ท่อนี้ไป ตะหว่งโยนยากรูกลงสู่ดิน" ขอความนึกกล่าวถึงคน

- ก. ผู้ที่ได้รับการศึกษา
- ข. คนตาย
- ค. ชาวบ้านที่มั่งคั่งในอาชีพของตน
- ง. คนจน

3. "บุปผชาติที่ผู้ดีและมีกลิ่น อยู่ในเนินที่ไกล เช่น ไพรสงฆ
ไข่มุกไขว่ไขว่เลยล้ำคน ขอมบานบนเนินป่าคายมากมายเอ๋ย"

- ก. ดอกไม้
- ข. ป่า
- ค. คนดีที่ไม่ได้รับการยกย่อง
- ง. คนมักใหญ่ใฝ่สูง

4. "ประเสริฐสุดที่คนใจรัศมี" ดีที่คน หมายถึงอะไร

- ก. เครื่องประดับ 100 ชนิด
- ข. มหามงกุฏ
- ค. พระขรรค์
- ง. แก้ว 7 ประการของพระเจ้าจักรพรรดิ

5. "ไม่เชื่อนั้นท่านกวีเชนศรีปราชญ์ นอกอาณาเขตไวยากรณ์" ข้อความที่ชักเสียด
 หมายถึงความว้าวอย่างไร
 ก. คนทุกคนต้องนอนตายอย่างนอนตายเช่นเดียวกับศรีปราชญ์
 ข. นอนตาย คนไม่ เจาเล่ห์ ที่ทำเป็นไม่รู้ภาษา
 ค. นาสงสารท่านศรีปราชญ์ที่ตองมานอนตายอย่างอนาถายูขี้แห้ง และพูดไม่ได้
 ง. นาสงสารคนอนาถาที่พูดไม่ได้
6. "คุณเอ๋ยคุณเห็น ผู้เอื้อเพื่อเกื้อชาติซึ่งอาจหาญ" ข้อความนี้หมายถึงใคร
 ก. ผู้มีความดี
 ข. ผู้กอบกู้เมือง
 ค. รัฐบาล
 ง. พระมหากษัตริย์
7. "ศพเอ๋ยศพไพร
 "ศพเอ๋ยศพสูง
 ศพไพรและศพสูง หมายถึงใคร
 ก. ศพคนที่มีความประพฤติไม่ดี และของคนที่มีความประพฤติดี
 ข. ศพชาวบ้านและศพคนมั่งมีมีสกุล
 ค. ศพทาสกับศพผู้บรรดาศักดิ์
 ง. ศพที่ฝังไว้ในทองนาและศพที่ฝังไว้ในนภเขา
8. "หวงเอ๋ยหวงอะไร ไม่ยิ่งใหญ่ว่าหวงดวงชีวิต"
 กลอนคอกสรอยบพันทำให้เราทราบอะไร
 ก. คนเราขอมรักชีวิต
 ข. คนเราขอมหวงความสุข
 ค. คนเราขอมหวงครอบครัว
 ง. คนเราขอมหวงการงาน

คำทอแบบทดสอบก่อนและหลังการ เรียนบทเรียนแบบโปรแกรม
หน่วยที่ 3 เนื้อเรื่อง

1. ง.
2. ก.
3. ค.
4. ง.
5. ค.
6. ง.
7. ข.
8. ก.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง กลอนคอกกล้วยรำฟังในป่าช้า
หน่วยที่ 3

ก. 1

ขอไป กวักน้ำฟังถึงปาชาอันเป็นที่ฝังศพ ของชาวนาวา

- 12. ร่างเออยร่างกาย ยามค้ายจมหันท่ายคืนหลวม
- อชายุถูกดินนวางพทวม อาจขึ้นคือลี่ยนามโนกอนไกล
- อาจจะเป็นเจกัยมีพระศพ แหงจอมภจักรพรรตภิภษัตริย์ใหญ่
- ประเดิริัฐลัตครัตันจรัสชัย ณ สมัยกอนกาลบูรณเอย

คำศัพท์

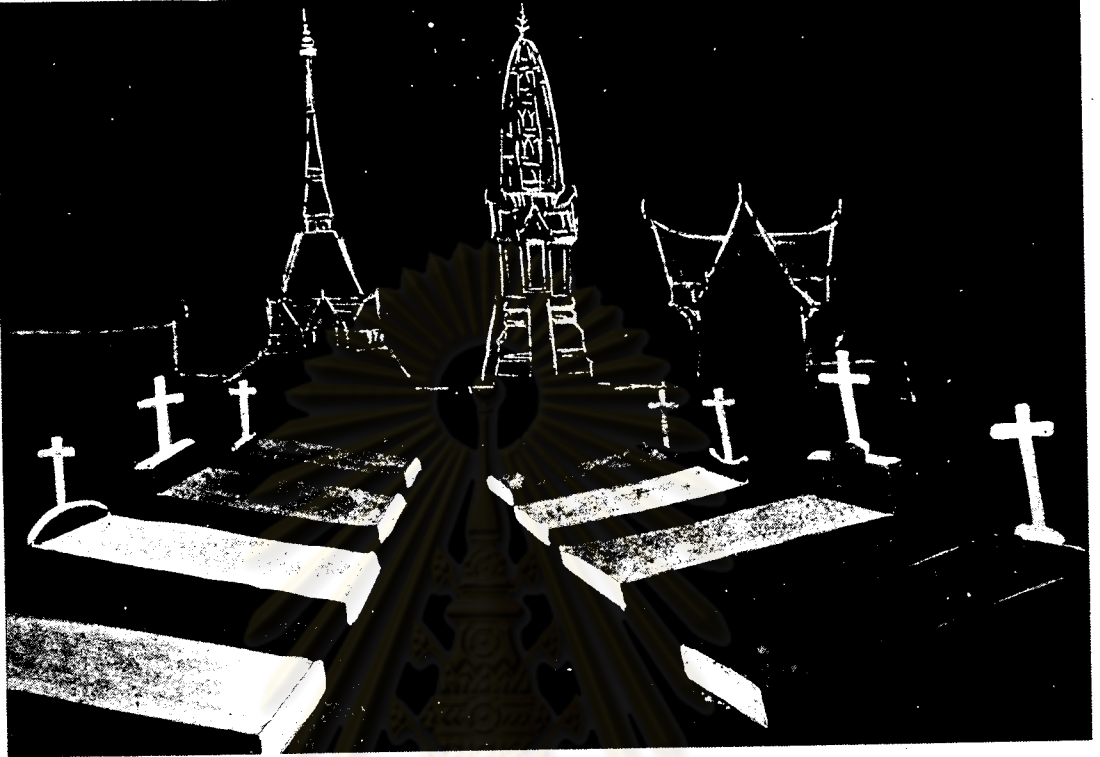
ลัตครัตัน - ในที่นี้หมายถึง แถว 7 ประการของพระเจ้าจักรพรรดิ มีข้างแถว
นางแถว ชุนพลแถว มาแถว แกวมณี ล้วนแถว 7 ประการมี สุวรรณ

หญิง (✓) หน้าข้อความที่มีความหมายตรงกับที่ขีดเส้นใต้ไว้
หิริญ มุกดา ประพาฬ ไพบุรีย์ วิเชียร มณี

"ประเดิริัฐลัตครัตันจรัสชัย"

- ก. มณี ข. ข้างแถว
- ค. ไพบุรีย์ ง. วิเชียร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 2

จากกรอบ 1 กลอนคอกสรอยนั้นมีความว่า
 ดินที่ซากศพเหล่านั้นนอนจมเรียงรายอยู่ อย่าเพิ่งคิดว่าเป็นที่ต่ำต้อย อาจ
 จะเป็นหม้อชื้อเสียงในกาลก่อน หรือเคยมีเจดีย์ครอบพระศพแห่งพระเจ้าจักรพรรดิ
 มหาราชในสมัยก่อนกาลนั้นก็เป็นที่

จงวงรอบอักษรประจำขอความที่ถูกต้อง

1. "อยากถูกดินนี้ว่าที่ทรมาน" "ถื่นน" หมายถึงที่ไหน

ก. ทุมบาน

ข. ปาชา

ค. วัค

ง. สนามรบ

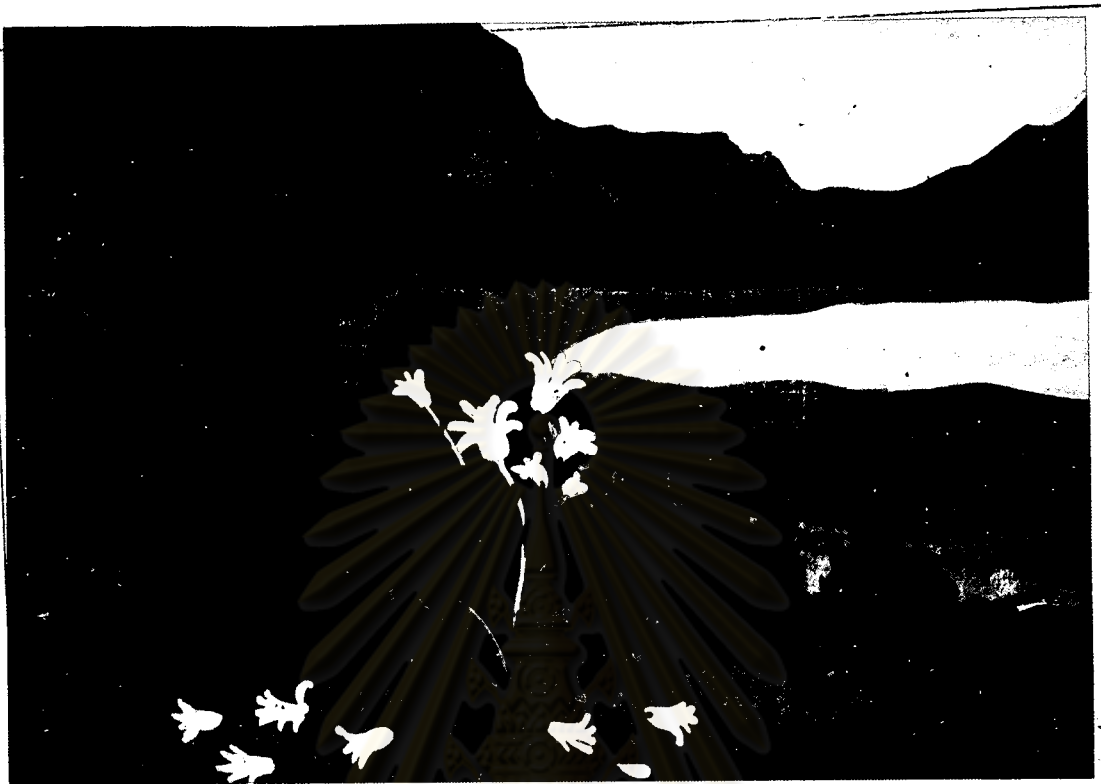
ก. 3 13 ความเอยความรู้
 หมดโอกาสที่จะช้ตอไป
 อันความยากหากให้ไว้ศึกษา
 หมดทุกขชดูทุกกิจคิดหาเกิน

เป็นเครื่องชี้ทางสว่างไสว
 ละหวงโยยยากรูลงสู่ดิน
 ขนมีปัญญาความรู้อยู่แคดิน
 กระแสวีญูงานั้นเพียงนั้นเอย

กลอนคอกสรอยบทนี้ใจความว่า
 ความรู้ที่เคยเป็นเครื่องชี้ทางปัญญาแก่ผู้ได้รับการศึกษา ต่อไปนี้คนตายยอม
 หมดโอกาสที่จะใช้ ละความหวงโยยยากรูทั้งหมดคงดูหลวมังศพ ส่วนพวกชาวนา
 เพราะความยากจนแล้วยังขาดการศึกษาอีก จึงมีความรู้แคแค่เรื่องราวในถิ่นฐาน
 บ้านเกิด เมื่อตายแล้วเขาเหล่านั้นก็ยอมหมดทุกข ที่จะตองนาคิดทำมาหาเงิน
 จากคำประพันธ์บนนี้มีสาระสำคัญอยู่ที่ขอใด ให้ชี้เครื่องหมายถูกหน้ขอนั้น

ก. ความรู้เปรียบเหมือนดวงไฟช่วยนำทางให้เดินไปข้างหน้าใดสะดวก

ข. ความรู้เป็นเครื่องนำปัญญา เมื่อตายแล้วหมดโอกาสที่จะช้ตอไป

ก. 4 14 ⁺ควงเอ๋ยควงมณี
หรือไต่ของห้องสมุทรสุดสายตา
บุปผชาติชูสีและมีกลิ่น
ไม่มีใครได้เคยเลยสักคน

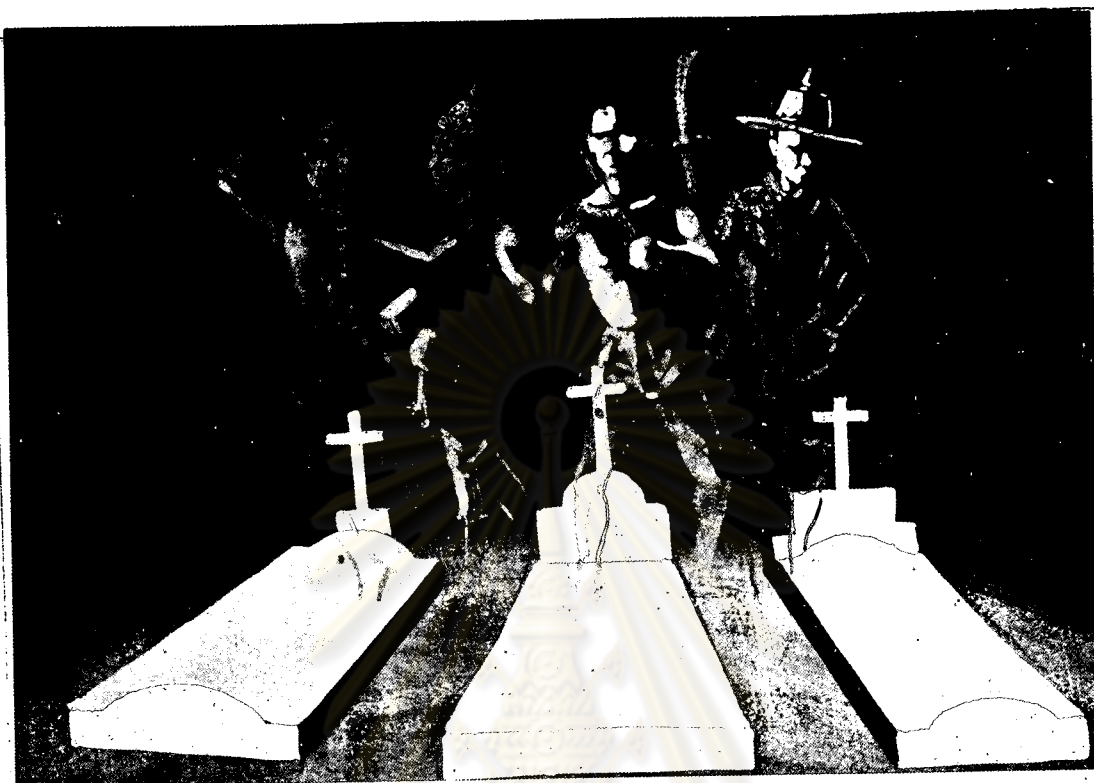
มักจะลึกลับอยู่ในภุณา
ก็เลื่อมชาตินิยมชน
อยู่ในถิ่นที่ไกล เช่นไพรสมถ์
ยอมบานหลนเปลาคายมากมายเอ๋ย

ในความของกลอนคอกสรอยบทนนี้สาระสำคัญตั้งทอไปนี้ใช่หรือไม่
สิ่งมีค่าเช่นควงแก้ว ถ้าไปฝังจมดินอยู่ในภูเขหรือไต่ของทะเลลึก ไม่มีใครได้
เห็นและชื่นชม ก็ยอมไม่มีใครเห็นค่า แจกเช่นเดียวกับดอกไม้ที่สวยงาม กลิ่นหอมอยู่
ในถิ่นที่ไกลเช่นป่าลึก ไม่มีใครได้ชื่นชมเลยสักคนเดียว ยอมบานหลนอย่างไร
ประโยชน์

จงรวบรวมอักษรประจำข้อความที่ถูกต้องที่สุดเพื่อตอบคำถามข้างบน

ก. ใช่

ข. ไม่ใช่

ก. 5 15 ขากอโยซากศพ อาจเป็นซากนักรบผู้กล้าหาญ
 เชนชาวยานบางระจันชั้นรำบาวุ กับหมุ่มาจนประทุษุชยุชยา
 ไมเชนนัทานกวีเชนศรีปราชญ์ นอนอนาดเลทไบโรภาษา
 หรือผูญชานเมืองเรื่องปัญญา อาจจะมานอนจถมดินเอย
คำศัพท์

นอนอนาดเลทไบโรภาษา - นอนตายอย่างอนาถาและพุทไผได้
 ใจความของกลอนคอกสรอยมีคั้งนี้
 ซากศพในป่าชานี อาจเป็นของนักรบผู้กล้าหาญ เชนชาวยานบางระจันทอสูกับ
 พมาเมื่อครั้งยกมาตีกรุงศรีชยุชยา หรือไมเชนนั อาจเป็นซากศพของกวีเชน
 ศรีปราชญ์ซึ่งมานอนตายอนาถาพุทไผได้ หรืออาจเป็นศพผูญชานเมืองก็ไค
 ซากศพในป่าชานี้นอาจเป็นซากศพของผูมีชื่อเลียง เชนศรีปราชญ์ไชหรือไม
 จงชี้คฤกหนาคำตอบนั้น
 ไช
 ไมไช

<p>ก. 6 16 คุณเอ๋ยคุณเหลือ แนวนับถือซื่อสัตย์ต่อรัฐบาล แสงชอบคบคุณอุทิศให้ชาติ ไว้ไว้แก่ชาติคุณนิกาย</p>	<p>ผู้เอื้อเฟื้อ เกื้อชาติซึ่งอาจหาญ ไม่เห็นการสวนตัวไม่กลัวตาย กษัตริย์ ศาสนาแม่ขวัญปลื้มถวาย ไตอานภายหลังใช้ระบือเอ๋ย</p>
---	--

ใจ ความของกลอนคอกสร อวยบพन्नคือ
 คุณงามความดีของผู้กอบกู้ชาติมีมาก มีความซื่อสัตย์และนับถือรัฐบาลอย่างแน่วแน่
 ไม่เห็นแก่ตัว ไม่กลัวความตาย ทำแต่ความดีให้แก่ชาติ ยอมถวายชีวิตแก่พระมหา
 กษัตริย์ ศาสนา การกระทำของเขายอมเป็นเกียรติประวัติแก่วงศ์ตระกูลให้คน
 ภายหลังได้อ่าน ไตเลื่องลือกัน
จงชิตคุณหนาขอความใหญ่กิจของที่สุด

1. "คุณเอ๋ยคุณเหลือ ผู้เอื้อเฟื้อเกื้อชาติซึ่งอาจหาญ" ข้อความนี้หมายถึงใคร
- ก. ผู้กอบกู้เอกราชให้ชาติ
 - ข. รัฐบาล
 - ค. ผู้มีความดี

<p>ก. 7 17 ชาวเอเชียชานา เป็นชาวคนที่ล้นพบนประมาณ ที่มีเหตุผลเลือกหนึ่งบรรดั่งกราช แต่มีททางกรุณษานันหาไป <u>ถ้ากัฟท์</u></p>	<p>วานนากัยไ่วไม่วิศดาร สอองปะระการันันเด้ละขวางทางครรไล นานันนาคนรชนพนพิสัย ยิงกรุณโตอูยงเิดิประเสริรูเออย</p>
---	--

คือไม่ลุยเลือกหนึ่งบรรดั่งกราช - ชานนาไมซารันเเกรเพื่อแยงซึ่งอำนาจ
ใจความ

ชานนามีความเป็นอยู่เรียบ ๆ ไม่ตีเกินไป ไม่เลวเกินไป ดังนั้นชานนา
 จึงไม่เคยฆ่าฟันใคร เพื่อแสวงหาอำนาจ ไม่เคยมีบุญคุณในการกอบกู้ประเทศ
 ชาติเหมือนกับวีรบุรุษคนอื่น ๆ ชีวิตจึงไม่รุ่งโรจน์ และมีชื่อเสียงเหมือนเขา
 ทั้งหลาย

จงวงรอบอักษรประจำข้อความที่ถูกต้อง

1. คุณลักษณะข้อหนึ่งของชานนาคือความเป็นอยู่อย่างเรียบ ๆ ไซหรือไม

ก. ไซ	ข. ไมไซ
-------	---------
2. "คือไม่ลุยเลือกหนึ่งบรรดั่งกราช" หมายความว่า ชานนาไม่ฆ่าฟันใครเพื่อ
 แยงซึ่งอำนาจ

ก. ถูก	ข. ผิด
--------	--------

ก. 8 18 มักเอยมักใหญ่
 อําพรางความจริงใจไมพรางพราย
 มุงแต่ไปรยเครื่องปรุงจรงกลิน
 ลงในเพลิงเกียรติศักดิ์ประจักษ์คัง

กนแต่ไผ่ฝันฟุงตามมุงหมาย
 ไมควรอายก็ตองอายหมายบิตบง
 คือความพุมฟายสินลันโอหัง
 เปลวเพลิงปลั่งหอมกลบตระหลบเอย

ถอดความไควา

ความมักใหญ่ใฝ่สูงทำให้คิดฟุงชานที่จะเป็นไปตามมุงหมาย แต่อําพรางความจริงใจไมพรางพรายให้ใครทราบ มีความอายในสิ่งที่ไม่ควรอาย และพยายามบิตบงความจริงวาแท้จริงตนนั้นยากจน มุงแต่ไปรยปรายเครื่องปรุงซื่อเสียนั้นคือเงินทองอันพุมเพื่อยศูรยศูราย พรอมทั้งคำพูดโออวดซึ่งเกียรติยศตาง ๆ ในที่สุดก็ตองมาลันลุตที่กองฟอนทั้งลันจรงซี้ตูก (✓) หนาขอความที่ถูก และซี้ตมิต (X) หนาขอความที่ผิด

- _____ ก. คุณลักษณะขอหนึ่งขอคนมักใหญ่คือ เป็นคนชางเพอฝัน
- _____ ข. "ลงในเพลิงเกียรติศักดิ์ประจักษ์คัง , เปลวเพลิงปลั่งหอมกลบตระหลบเอย" หมายควมวาเกียรติยศตาง ๆ ในที่สุดก็หมดลันไมพรอมกับรางวัลที่ถูกเนว
- _____ ค. "อําพรางความจริงใจไมพรางพราย" หมายถึงเก็บความลับขอผูอื่นไวไค

ก. 9 จากกลอนดอกสร้อยบทที่ 12 - 18 มีใจความโดยสรุปคือ ชาวนามีความ
 เป็นอยู่อย่างสงบ ไม่ปรากฏเกียรติยศในทางรวยกอบกู้เขกาชาติใดแกชาติ และ
 ไม่เคยหาพื้นใครเพื่อแย่งอำนาจ มีความพอใจและรักถิ่นที่อยู่ของตน
 จากกลอนดอกสร้อยบทที่ 12 - 18 ข้อความใดเป็นใจความของกลอน
 ดอกสร้อยทั้งหมด

วงรวมตัวเลขประจำข้อความนั้น

- 1 ชาวนามีความเป็นอยู่อย่างเรียบ ๆ ไม่คึกเกินไป ไม่เลวเกินไป ดังนั้นจึงไม่
 เคยมาพื้นใครเพื่อแสวงหาอำนาจ
- 2 สิ่งมีค่าเช่น ทองแก้ว หรือดอกไม้สีสวย กลิ่นหอม ถ้าไปอยู่ในที่ลับตาคนยอม
 ปลอกร้ายจากผู้หวังทำลาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 10 19 ทางเอ๋ยทางไกล
แต่สิ่งซึ่งเหลวไหลใส่อาคมมา
เพื่อรักษาความสร่างฐานวิเวก
สันโทศดับฟุ้งชานทะยานใจ

ทางจากพวกมักใหญ่ผู้ก่ไผ่หา
ความมักน้อยชวานาไม่หม่อมไป
รมขึ้นเฉกหุบเขาดำเนาไผ่
ตามวิสัยชวานาเย็นกว่าเอ๋ย

กลอนกลอนสร้อยบทนี้มีความว่า
ชวานามีความเป็นอยู่ทางไกลจากพวกมักใหญ่ผู้สูงซึ่งแสวงหาแต่สิ่งเหลวไหล
โสถน เพราะชวานามีความมักน้อย มุ่งรักษาความสงบ ความสำราญใจในถิ่น
เขาดำเนาไพร กวญดีอันโคธ เราควรมีความสันโดษเพื่อดับความฟุ้งชาน
ทะยานใจ ควรประพฤติตามแบบชวานา จิตใจจะสงบ เบื่อกเย็นกว่าที่เคยเป็นมา
ขอความต่อไปนี้ หมายถึงใคร หรือสิ่งใด

1. ทางเอ๋ยทางไกล	ทางจากพวกมักใหญ่ผู้ก่ไผ่หา
ก. ชวานา	ข. ชาวเมือง
2. เพื่อรักษาความสร่างฐานวิเวก	รมขึ้นเฉกหุบเขาดำเนาไผ่
ก. ถิ่นที่อยู่	ข. ป่าเขา

๑๑. 11

ตอบ.....

นักเรียนได้เรียนกลอนดอกสร้อยบทที่ 12 - 19 แล้ว ขอให้นักเรียนสรุป
นี้และเลือกฉันทลักษณ์ประจำข้อความไปเขียนไว้ใต้ภาพให้ถูกต้อง

ก. ความเอ๋ยความรู้
หมดโอกาสที่จะชื้อตอนนี้ไป
อันความยากหากให้ใครศึกษา
หมดชุดยศฐาภักกิจคิดหากิน

ข. ชาวเอ๋ยชานา
ไม่ชั่วฉันทอันตนประมาณ
คือไม่ลุยเลือดนั่งมัดตั้งกราช
แต่ขีดทางกรุณาอันพาไป

เป็นเครื่องชูชี้ทางสว่างไสว
ละหวางโยคยากรุงสูติ
ยบบัญญัติความรู้ยูแคถิ่น
กระแสวิญญาณังนึ่งเพียงน้อ
วาสนากันไว้ไม่วิตถาร
สองประการนี้แหละขวางทางครรได
นำพิเภกนรชนพนพิสัย
ยังคุณใหญ่ยิ่งเลิศประเสริฐเอ๋ย

ก. 12 20 กษ⁺เอ๋ยกษ⁺ไพร
 ไม่เกรงใครนินทาว่าประจาน
 ถึงบางที่มีบ้าง เป็นอย่างเด็ก
 พอเตือนใจไต่บ้างในทางบุญ

ในมีใครขึ้นชื่อระบือชาน
 ไม่มีการจารึกบันทึกคุณ
 ก็ไม่จุกขนาดเชิดประเศริฐสุนทร
 เป็นเครื่องขนุนนำเหตุสังเวชเอ๋ย

ก็คิดถึงเหล่าซากศพชานนา มีใจความว่า
 กษ⁺ไพรยอมไม่มีใครเอ๋ยถึง ไม่ตองเกรงใครนินทา กล่าวประจาน ไม่มี
 การจารึก บันทึกถึงคุณความดีไว้ ถึงจะมีบ้างก็พลเป็นเครื่องเตือนใจในทางธรรม
 คือ ช่วยให้ผู้พบเห็นรู้จักปลงต่อชีวิตได้

จงบอกว่าใช่หรือไม่ใช่ ตามความรู้ที่ได้เรียนมา

.... 1. กษ⁺ไพร หมายถึงศพคนมารยาทธรรม

.... 2. "ขอเตือนใจไต่บ้างในทางบุญ เป็นเครื่องขนุนนำเหตุสังเวชเอ๋ย"

หมายความว่า เป็นเครื่องเตือนใจในทางธรรม นำเหตุให้คนรู้จักปลงต่อชีวิต

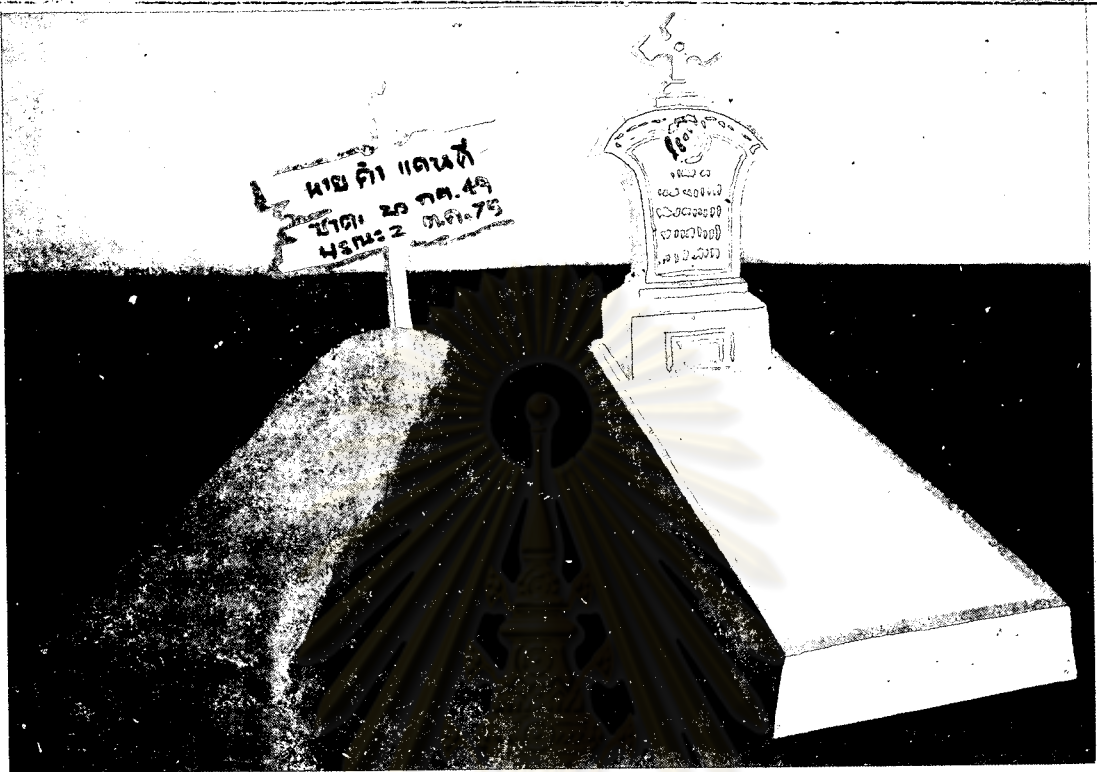

ก. 13 กวีได้คิดถึงศพคนมีชื่อเสียง มีเกียรติ เปรียบเทียบกับศพฆาตกรว่า
21 กศพเยศศพสูง เป็นเครื่องจูงจิตใจให้เลื่อมใสศรัทธา
จารึกคำตำนานชนนศักดิ์การ ผิดกับฐานฆาตกรคนสามัญ
ซึ่งอย่างดีก็มีกวีเดือน จารึกชื่อปีเดือนวันดับชนน
อุทิศสิ่งซึ่งสร้างตามทางธรรม ของผู้นั้นผู้นี้แก่ผีเอย
ซึ่งมีใจความว่า

ศพผู้มีเกียรติสูงย่อมชักจูงให้ผู้คนเลื่อมใสศรัทธา เพราะได้จารึกคำที่ชวนให้
อยากสักการะผิดกับศพฆาตกรคนสามัญ ซึ่งอย่างดีก็มีกวีเดือน ชวนจารึกชื่อ วัน
เดือน ปี ที่ตายไว้บนหลุมศพ อุทิศให้แก่ผู้ตาย
ข้อความใด ถ้าผิดให้ขีดเครื่องหมายผิด ข้อใดถูกให้ขีดเครื่องหมายถูกหน้าข้อ
ความนั้น ๆ

- 1. กศพสูงหมายถึงศพผู้มีเกียรติ
- 2. กศพฆาตกรจะมีผู้จารึกคำชวนให้เคารพผู้ตาย
- 3. ศพผู้มีเกียรติ จะมีกวีเดือนจารึกชื่อ วัน เดือน ปี ที่ตายให้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 14 จากรูป ขวนให้คิดถึงความแตกต่างระหว่างอะไรกับอะไร จงเขียนวงกลมรอบอักษรประจำข้อนั้น

- ก. ความดี ความชั่ว
- ข. ความมี ความจน
- ค. ความสงบเสงี่ยม ความเห่อเหิม
- ง. ความดี ความมั่งมี

2 จากรูป ขวนให้คิดถึงความเหมือนกันของคนทั้งหกชายคือสิ่งใด จงเลือกคำตอบมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

- ก. ความมั่งมี
- ข. ความตาย
- ค. ความฟุ้งเฟ้อ
- ง. ความจน

ก. 15 กวีได้คิดต่อไปถึงคนทั้งหลายว่าไม่ว่าจะยากดีมีจนเมื่อใกล้ตายยอมจะ
 22 ห่วงเอ๋ยห่วงอะไร ไม่ยิ่งใหญ่เท่าหวังดวงชีวิต
 แม่นคนดื่มสิ่งใดใครสนิท ก็ยังคิดขึ้นได้เมื่อใกล้ตาย
 ใครจะยอมละทิ้งสิ่งดีสุด เคยเป็นทุกข์หวังโยเสียใครง่าย
 ใครจะยอมละแค้นแสนสบาย โดยไม่ขายตาใฝ่อาศัยเอย

ซึ่งมีความว่า

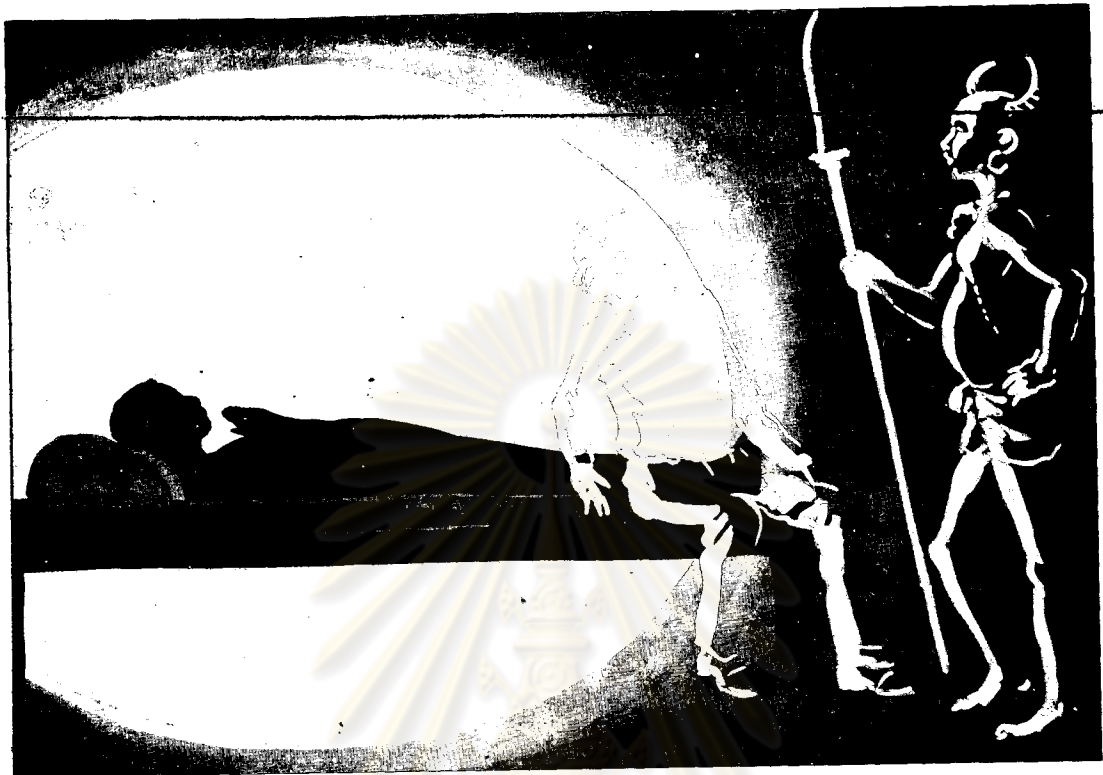
ความหวังโยสิ่งใดไม่ยิ่งใหญ่เท่ากับหวังชีวิต แม้ความสุขสิ่งใดที่เคยได้
 พบและดื่มเสียแล้ว ก็ยังคิดขึ้นได้เมื่อใกล้ตาย ใครบ้างจะยอมละทิ้งสิ่งที่เคยมี
 ความสุข ใครบ้างจะยอมละทิ้งที่อยู่อันแสนสบาย โดยไม่เกิดความอวดอวดอรรณ
 เอย

จงวงกลมรอบข้อความที่ถูกต้อง

๑. จากที่ปรากฏในรูปและในกลอนคอกสร้อย คนเราเป็นห่วงสิ่งใดมากที่สุด
- ชีวิต
 - ความสุข
 - ครอบครัว
 - การงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 16

จงวางรอบจักรประจำขอความที่บรรยายภาพได้ถูกต้อง

ก. ใครจะยอมละแค้นแสนสบาย โดยไม่ขายตาใฝ่อาศัยเอย

ข. หมควิตกหมดเข็ญกายหมคหมายปอง ไม่นินหลังเหี้ยมมองควยซ้ำเอย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำทอบบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องกลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
หน่วยที่ 3

- ก. 1 ข. ช่างแก้ว
- ก. 2 ข
- ก. 3 ข
- ก. 4 ก
- ก. 5 ไซ
- ก. 6 ก.
- ก. 7 1. ก. 2. ก.
- ก. 8 ก. ข. ค.
- ก. 9 1.
- ก. 10 1. ก. 2. ก.
- ก. 11 ตอบ ข.
- ก. 12. ไม่ใช่ 1. ใช่ 2.
- ก. 13. 1. 2. 3.
- ก. 14 ข. ความตาย
- ก. 15 1. ก.
- ก. 16 ก.

แบบทดสอบก่อนและหลังการ เรียนบทเรียนแบบโปรแกรมหน่วยที่ 4

จงกากบาทลงบนอักษรประจำข้อความที่ถูกทองที่สุด

1. "ควง ⁺เอยควงจิต ลืมสนิทกิจการงานทั้งหลาย"
 เพราะเหตุใด "ควงจิต" จึงลืมการงาน
 - ก. เพราะมีงานมากจนหลงลืม
 - ข. เพราะไม่สบาย
 - ค. เพราะมีความสุขจนลืมงาน
 - ง. เพราะทนายแล้ว
2. "ควง ⁺เอยควงวิญญาณ เมื่อยามตาจะพรากไปจากชั้น
 ปองแต่ให้ญาตีมิตรสนิทกัน ความนำตาทางบรรณาการไป"
 บรรณาการที่ผู้ตายต้องการจากญาตีมิตรคืออะไร
 - ก. ใ้ไปรวมในพิธีฝังศพ
 - ข. ร้องไห้ด้วยความอาลัย
 - ค. งานศพที่สมเกียรติ
 - ง. กถาวสรรเสวีญญูกาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. "ท่านเอ๋ยท่านสุภาพ
ท่านสุภาพคือใคร
ก. ชาวนา
ค. กวี
4. "บางเอ๋ยบางที่
รำพันความเป็นไปเมื่อไรที่ตาย
ใครรำพันถึงความเป็นไปของใคร
ก. ชานารำพันถึงญาติที่ตาย
ข. กวีรำพันถึงผู้เฒ่า
ค. ผู้เฒ่ารำพันถึงกวี
ง. กวีรำพันถึงชานา
5. "เสียงประโคมครั้นครั้นนารันทก
ข้อความนี้แสดงถึงอะไร
ก. งานรื่นเริง
ค. งานบวช
6. "มีรากเขินเดินบนพสุธา
คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงใคร
ก. คนพเนจร
ค. กวี
7. "ที่เอ๋ยที่นี่
แห่งชายไม่ประจักษ์ศักดิ์ศฤงคาร
ข้อความนี้กล่าวถึงอะไร
ก. การสร้างอนุสาวรีย์
ค. คำจารึกบนหลุมฝังศพ
- "ผู้ใคร่ทราบสนใจศพไร้ศักดิ์"
ข. คนพเนจร
ง. สุภาพบุรุษชาวเมือง
อาจจะมิใช่เขาเอ๋ยชานา
จนทราบวาทชีวิตม่อนาดใจ"
ญาติทั้งหมดตามราโศกาลัย"
ข. ไปส่งคนไปต่างประเทศ
ง. งานศพ
กอาจวันเขาเคยมาฉนวนอารมณ์"
ข. ชานา
ง. ชาวเมือง
อนุสาวรีย์ศรีศกาน
แต่สกุลคุณสารคำปานไร้"
ข. คนยากจน
ง. รัคไม่ปรากฏชื่อ

8. ก. เรวนคอกสรอยตั้งแต่มหที่ 25 - 33 กดาวถึงถึงโค

- ก. กวีคิดถึงความตายของชาวเขา
- ข. กวีคิดถึงความตายของตนเอง
- ค. กวีคิดถึงความตายของปู่เฒ่า
- ง. กวีคิดถึงความตายของคนพเนจร

9. "นำเอ๋ยน้ำใจ
 งามสุภาพของใจด้วยไมตรี
 คุณนี้นำชำระรอยดวงสนม
 คือหัวใจยิวหัวรัศมี"
 ซึ่งเขาใบรางกายผู้ตายนี้
 ก็คือของอภิวินิต
 งามเห็นใจเองมามากวิบากผล
 จากผู้คนผู้ไม่อาศัยเอ๋ย"

- ก. หมายถึงผู้ตาย ผู้โอบอ้อมอารี มีไมตรีจิตทุกคน
- ข. หมายถึงน้ำใจโอบอ้อมอารี มีไมตรีจิตของผู้ตาย
- ค. หมายถึงกวีผู้มีใจโอบอ้อมอารี มีไมตรีต่อทุกคน
- ง. หมายถึงคุณงามความดีของเขาที่มีต่อพ่อแม่

10. "ขอความโอบอ้อมความเอ็นดูของคนสามัคคีตามเนื้อเรื่อง "รำพึงในป่าช้า"

- ก. "มุ่งแต่ไปรยเกร็งคงปรุงจรุงกลีบ" คือหมู่ฟายสิ้นสิ้นโอหัง"
- ข. "เข้ากัซบโลกระบือถือคั่นไถ" คำราดูใจตามเขตประเทศดิน"
- ค. "อันมาจนความสง่าจ่าอินทรีย์" ความงามนำให้ไมตรีกัน"
- ง. "ความรำรอนอวยคุชในทุกอย่าง" เหล่านี้ทางรอดตายพำตายชั้นธ"

คำตอบแบบทดสอบก่อนและหลังการ เรียนบทเรียนแบบโปรแกรม
หน่วยที่ 4 เนื้อเรื่อง

1. ง
2. ข
3. ก
4. ค
5. ง
6. ข
7. ก
8. ข
9. ข
10. ข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง "กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า"

หน่วยที่ 4

ก. 1	23	ดวงเอยดวงจิต ยอมละชีพเคยสุขสนุกสมาย ละถิ่นที่สำราญเบิกบานจิต หมควิตกหมคเสียดายหมคหมายปอง	ดื่มสนิทจากรงานทั้งหลาย เคยเสียดายเคยวิตกเคยปกครอง ซึ่งเคยคิดไผ่เฝ้าเป็นเจ้าของ ไม่คืนหลังเหลียวมองควยซ้ำเอย
------	----	---	---

ใจความ

ดวงจิตของคนที่ยาแล้ว ยอมดื่มสนิทจากรงานทั้งหลายทุกอย่าง ละชีพอันเคยสุขสนุกสมาย เคยเสียดาย เคยเป็นห่วงและเคยปกครอง ละถิ่นที่อยู่อันสุขสบายที่เคยคิดอยากได้เป็นเจ้าของ หมคความวิตกทุกซ່อน หมคความเสียดาย หมคความอยากได้ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่หันหลังกลับมามองควยซ้ำไป

กลอนดอกสร้อยบั่นให้ความคิดแกผู้อานอย่างไร จงชี้คเครื่องหมายถูกหน้าข้อความที่ถูกตองที่สุด เพียงข้อเดียว

- ก. คนตายแล้วยอมหมคทุกซและวิตก ตอการงานและสิ่งต่าง ๆ
- ข. คนตายยอมอคเป็นห่วงต่อสิ่งทีเคยปกครองไม่ได้
- ค. คนตายยอมหมคความอาลัยอาวรณ์และความรู้สึกต่าง ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ก. 2 จงกากบาทอักษรประจำข้อความที่บรรยายภาพนี้ให้ชัดเจนที่สุด
ก. ละหินที่สำราญเบิกบานจิต	ที่เคยคิดได้เฝ้าเป็นเจ้าของ
หมควิดกหมกเลียกายหมกหมายปอง	ไม่ฝันหลังเหตียวมองควยซ้ำเอย
ข. กวางเลยควงวิญญูณ	เมื่อยามลาญละพราวไปจากชั้นธ
ปลงแต่ใหญ่าศิมิตรสนิทกัน	คลาวน้ำตาตางบรรณาการไป

ก. 3 กวีใดที่คิดตกคะเนต่อไปอีกว่า

24 ควงเอ๋ยควงวิญญาณ
 ปองแต่ให้ญาติมิตรสนิทกัน
 ธรรมคาพาจะนิ่งไปถึงหลอม
 คิดถึงกาลก่อนเก่ายิ่งเสระใจ

เมื่อยามดาญะพรากไปจากชั้น
 คลานน้ำตาต่างบรรณาการไป
 หรือที่หมเซดังเฝ้าร่องไ้
 ตามวิสัยธรรมดาเกิดมาเออย

กลอนตกสร้อยบทนี้มีคำศัพท์ที่น่าสนใจคือ
 คลาว - ไหล สลิ่งไหล คลานน้ำตา หมายความว่า ร้องไห้
 บรรณาการ - สิ่งที่ส่งไปให้ด้วยความเคารพ หรือด้วยไมตรี

กลอนตกสร้อยบทนี้ใจความว่า ควงวิญญาณหวังให้ญาติทุกกรร้องไห้ให้
 เมื่อตนตายแล้ว ส่วนญาติก็ขอมร้องไห้เป็นธรรมดา เพราะคิดถึงเรื่องราวความ
 หลังของผู้ตาย

ก. 4

จากกรอบที่ 10 มีความว่า

ดวงวิญญาณ เมื่อยามละจากร่างไปก็หวังจะให้ญาติมิตรสนิทร้อมให้คร่ำครวญ
เพื่อให้นำตาเป็นเครื่องบรรณาการ เป็นธรรมดาเมื่อคิดถึงหลุมศพหรือที่
ประชุมเพลิง ขอนมีผู้ร้อมไห้เพราะคิดถึงเรื่องราวความหลังของผู้ตายแต่ก่อน
เก่า ตามวิสัยของคนที่เกิดมา

ข้อความใดในกลอนตกสร้อย ตรงกับข้อความที่ให้ไว้ จงเขียน

วงกลมรอบคักขรประจำข้อความนั้น

"ดวงวิญญาณขอมอยากจะให้ญาติสนิทร้อมไห้ให้กับคนเมื่อตนตายแล้ว"

- ก. ธรรมดาทาคะนึ่ง ไปถึงหลุม หรือที่ชุมเพลิงเผาเผ่าร้อมไห้
ข. ปองแต่ให้ญาติมิตรสนิทกัน คลวนำตาทางบรรณาการไป

ก. 5.

นักเรียนได้เรียนกลอนตกสร้อยบทที่ 20 - 24 มาแล้วต่อไปนี้ ครูขอ
ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนต่อไปนี้

จงชี้คักหน้าข้อความที่ถูกต้อง และชี้คักหน้าข้อความที่ผิด

- 1. คนเราเมื่อยามใกล้ตาย ขอมหมคความอาศัยอาวณคคณินที่อยู่
.... 2. ดวงวิญญาณไม่หวังสิ่งใดเป็นบรรณาการจากผู้อยู่ข้างหลัง
.... 3. ไม่ว่าศพสูงหรือศพไพรก็เป็นที่ชวนให้ปองสังเวชใดทั้งนั้น

ก. 5 กลอนดอกลีลาวดีตั้งแต่บทที่ 4 - 24 กวีได้คิดว่าฟังถึงความตายของคนใน
 หุดมศร ได้คิดถึงเรื่องราวแตกถอนเกาะของยูทาส เช่น เรื่องการงาน ครอบครัว
 ความเป็นอยู่ ฯลฯ ที่ยูทาสได้เคยกระทำ กลอนดอกลีลาวดีบทหนึ่ง ๆ แสดงความ
 คิดของกวีในเรื่องหนึ่ง ๆ เมื่อเริ่มกลอนดอกลีลาวดีบทใหม่ แสดงว่ากวีคิดถึงสิ่ง
 อื่น ๆ ต่อไป

 กลอนดอกลีลาวดีที่เราจะได้เรียนต่อไป คือบทที่ 25 - 33 กวีได้คิดถึง
 ความตายของเขาเองว่า เมื่อเขาตายไปจะมีใครมานั่งคิดถึงเขาเหมือนที่เขา
 มาบังอยู่ ณ ที่นี้บ้างหรือไม่ และได้คิดสมมติว่า บางทีอาจจะมีผู้เขานานหนึ่งที
 จะมาเล่าเรื่องราวของเขา เช่น สถานที่ที่เขาเคยไป ต่อมามาเห็นเขาไม่สบาย
 ใจ ต่อมามาได้เห็นวิธีฝังศพของเขา เป็นต้น

 ดังนั้น กลอนดอกลีลาวดีบทที่ 25 - 33 จึงเป็นเรื่องราวที่กวีคิดถึงความ
 ตายของตน (เป็นแต่ความนึกของเขาเท่านั้น เขายังไม่ได้ตายจริง ๆ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 6 กวีคิดถึง ความตายของตนเองว่า ถ้าเขากวนนอนอยู่ในป่าช้านี้จะมีคนมานั่ง

ปลงสังเวย และรำพึง เหมือนกับเขาบ้างหรือไม่
 25 ท่านเคยทานสุภาพ ผู้ใคร่ทราบสนใจศพไร้กัถึ
 ฐ เรื่องราวจากปูายจตุลยัคคณ บ้างที่จึกรำพึงคิดถึงตน
 มาช่วยมรณนอนกุดยออย่างนี้ คงจะมีผู้สัง เกศใน เหตุผล
 ปลงสังเวยวามเห็ยเห็ยวกมด เหมือนกับคนทวนบางกระมัง เอย
 กคอบบพที่ีใจความว่า ท่านสุภาพชน (กวี) ผู้ใคร่ทราบและสนใจเรื่อง
 ฐาวของกษชาวนา โดยานเรื่องจากปูายนักหลมศพ บ้างที่ทานอาจคิดถึงตัวท่าน
 บางกระมังว่า ถาปานอนตายกุดคุดยออย่างนี้ คงจะมีผู้สัง เกศคิดหาเหตุผล เรื่อง
 ฐาว และปลงสังเวย หลหุใจ เหมือนกับตัวของกวีเองที่ไคมานั่งรำพึงอยู่ใน
 ขณะีบางคระมัง

จงชี้คเสนโทษของความที่ถูกตอง

1. ผู้ที่เห็นอยู่ในภาพคือใคร (วิญญูญายูตตาย กวีผู้เข้าไปนั่งรำพึงอยู่ในป่าช้า)
2. ผู้รำพึงอยู่ในป่าช้ากำลังทำหาคณคิดถึงอะไร (คนในหลุมศพ, ความตายของเขาเอง)

ก. 7 กวีได้ตีความภาพในใจต่อไปอีกว่า

26 "บางเดือนบางที
 รำพันความเป็นไปเมื่อใดดูตาย
 คุณิจจุเห็นเขาเมื่อเราตราบ
 ผ่านำถางกลางนาทุ่งครุฑไศล

ถ้าจะมีผู้เขาเล่าชยาย
 จนทราบวายุชีวิตม่อนนาคใจ
 ออกจากหมันบานเกินสูเนินใหญ่
 มิ่งแลลในยามเร้าหนาหนาวเอ๋ย"

จากทุกตอนตลอดกรอญนี้ เป็นข้อความที่กวีคิดในใจว่า ถ้าเขามานอนตายอยู่
 ณ ป่าช้าแห่งนี้ ถ้าจะมีผู้เขามาเล่าและรำพันถึงเร้าถึงความตลไปนี้ "ยังเห็น
 เขาเมื่อเราตราบนี้แท้ ๆ เขาออกเดินจากหมันบานผ่านำถางกลางนาไปยังเนินเขา
 เพื่อมิ่งแลลยามเร้าหนาหนาว"

จงเลือกขว ก. หรือ ข. มาเติมลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

ข้อความในกตอนตลอดกรอญแท้ กตาวถึงใคร

ก. ผู้เขาไปยังรำพันในป่าช้า (กวี)

ข. ชาวนาเมื่อยังมีชีวิตอยู่

ตอบ _____

ก. 8	27	ต้นเขยต้นกร่าง มีรากเขยเป็นพจนศุชา นอนเหยียดคอกบัคักกายกายไตคน กระแสซลไหลเขี้ยวเป็นเกศียวกุลม	อยู่พี่ซางเนนใหญ่หมใบหนา กลางวันเขาเคยมาถ่อนอวรมล ังคำรนวารมีชรม
------	----	--	--

..... 1. กลอนคอกกรวยหมทนี กลาวถึงที่ที่ชวานาเคยบาพักผูน
 2. "เขาเคยชมคำซารคำรฎอเย
 "ต้นกร่างที่ขึ้นอยู่ซางเนนใหญ่ มีพจนใบหนา รากโยลพพพณดินขึ้นมา ๗ ที่นี้เขา
 เคยมาพักถ่อนอวรมล เคยมานอนเหยียดคอกบัคักกายกายไตคนไม่นอนพังกระแส
 น้ำในลำซารซึ่งไหลเขี้ยวขางสบายใจ"
ขอไดนิกาให้สีคณิด ขอโลกกให้ชีกก

..... 1. กลอนคอกกรวยหมทนี กลาวถึงที่ที่ชวานาเคยบาพักผูน
 2. "เขาเคยชมคำซารคำรฎอเย" "เขา" หมายถึงผูนึง รัฟิงอยู่ในป่าซา
 (กรวี) นี้เอง

ก. 9 กวีคิดว่าดีกว่า ท่านผู้เสด็จจะใด เล่าถึงกวีต่อไปนี้ว่า
 28 “ป่าเลยป่าละเมาะ ยังอยู่เขาะเขยให้ตัดไปนั้น
 เขาเดินมานานี่ไม่กี่วัน ปากว่าพันจิกรำพึงคำนิ่งใน
 บัดเดียวกุศลระหฤจิต เหมือนสิ้นคิดชุกหาที่อาศัย
 หรือคล้ายคนทุกชมระทมใจ หรือตรักรางไม้อาศัยเฉย”
 เมื่อไม่กี่วันมานี้ เขาเดินนานป่าละเมาะนั้น ปากพูดรำพันพึมพำ ทาทาง
 กุศลระหฤจิต เหมือนไมทราบว่าจะไปแห่งใด หรือคล้ายคนมีความทุกชมอยู่
 ในใจ หรือคล้ายกับว่าเขาอุกหัก เพราะถูกรักหมกเยื่อใย
 จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยชี้ค เครื่องหมายถูกหน้าอักษรประจำข้อที่เป็น

คำตอบ

1. ทาทางของคนี่ปรากฏอยู่ในรูปตรงกับข้อความใด
 - ก. สดชื่นรื่นเริง
 - ข. เขอหึงลำของ
 - ค. เศร้าสร้อย
 - ง. เฉย ๆ
2. ถ้ากลอนบทนี้ มีความดีที่กำเนิดนานป่าละเมาะใช่หรือไม่
 - ก. ใช่
 - ข. ไม่ใช่

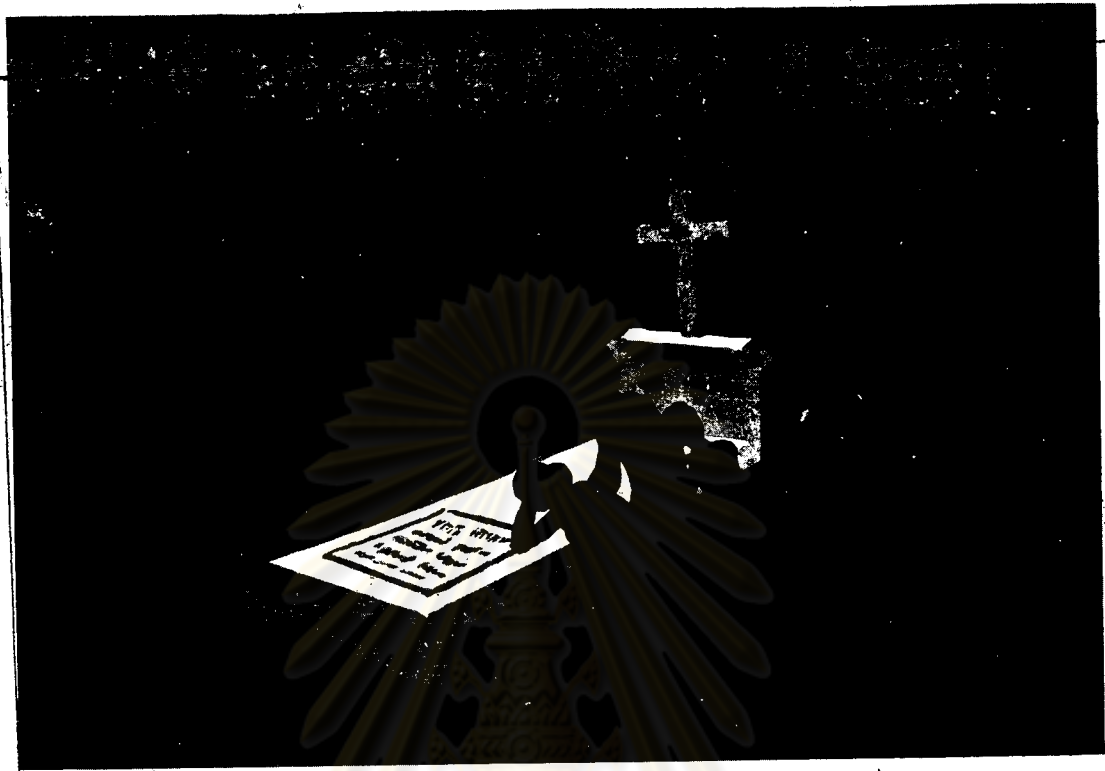

ก. 10 และทวนอยู่เขาได้เล่าถึงกวีต่อไปอีกว่า

29 "ตอเอ๋ยตอมา	อยู่เวรควานใหม่มิได้เห็น
ทั้งกลางบุงกลางเนินเขาดูเป็น	โศคนกรวางวางเวนเขนเมื่อวาน
ต้นทนนึงเห็นไปใจจิวาเขา	แต่ไม่แจกกลางนามาสดาน
ที่เขาเคยหักยอดนทุกคนถาด	ทั้งไม่ปานป่าเขาผิดเขาเอ๋ย"

"๓ วันใหม่ต่อมา ไม่เห็นเขาที่เนินเขา ที่กลางนา และที่โศคนกรวาง
 เห็นทนนึงเห็นไปใจจิวาเขา แต่ไม่ใช่เพราะคน ๆ นั้นก็ไม่ไปที่ที่เขา
 เคยไป ทั้งไม่เดินตามป่า ยึดกับตามสุภาพชนผู้นั้นเคยกระทำ"
จงศึกษารวมวัชกรประจำรถที่ถูกต้อง

"ตอเอ๋ยตอมา	อยู่เวรควานใหม่มิได้เห็น" มิได้เห็นใคร
ก. ชูานา	ข. กวี
ค. จูเขา	ง. คนพาเนจร

ก. 11 ความความคิดของกวี ได้นำภาพภาพถึงคำบอกเล่าของปู่เฒ่า ถึงความตาย
 ของกวีอีก 30 ปี
 30 ถัดเคยถัดมา เห็นเขาทำศพไปใจสลด
 เชียงประโลมครั้นครั้นนารันทก ญาติทั้งหมู่คตามมาใส่กาสุย
 ทำการศพตามแบบที่ระลึก มีบันทึกโดยคำประจำใจ
 อยู่ที่คงหนามนี้เช็ดมันไป ความอวางไรเชิญทานไปอ่านเอย
 มีใจความออกใจตั้งนี่คือ

 ต่อมาได้เคยพบเขาตามไป เชียงประโลมตั้งครั้นครั้น ขวนให้รู้รันทกใจ
 ญาติทั้งหมดเกิดระงในตามขบวนแห่ศพมา หลุมฝังกระดูกจากรีกตกแดงดอยคำให้
 เป็นที่ระลึก อยากรวมความว่ามีอย่างไร เชิญทานไปอ่านที่หลุมฝังศพในดง
 หายนั่นใด

จงชี้ค เครื่องหมายอุกหมาอักษรประจำชื่อความที่ถูกต้อง

1. คำบรรยายโลกดารถึงความตายของใคร

ก. วีรบุรุษ	ข. ชูชานา	ค. ผู้ไปรำพึงในป่าช้า	ง. ผู้เฒ่า
-------------	-----------	-----------------------	------------
2. สถานที่ฝังศพของเขาอยู่ที่ไหน

ก. เนินเขา	ข. ป่าละเมาะ	ค. ดงหนาม	ง. กลางนา
------------	--------------	-----------	-----------

ก. 12 คั้งแกกอลนุที 31-33 เป็นคำจารึกบนหลุมศพของอังกวี (ซึ่งมุ่งคิดวาดภาพถึงเมื่อคนตายไปว่าจะเป็นอย่างไรบ้าง)

คำจารึก

31 "ที่เอยที่นี้
แห่งชายไม่ประจักษ์ศักดิ์สูงการ
 ของจอยาซึ่ง เคียครั้งเก็ยจเขา
 มัจจุราชรับตาเขาคธาไกล

อนุสาวรีย์ศรีสุทธาน
 แมงกุกอดหารตำปานไร
 ชูองจุงเการพงามตามวิสัย
 ติงรางไวทวงเการพชูปเอย"

คำจารึกบนหลุมฝังศพที่เห็นใจความว่า "ที่นี้เป็นอนุสรณ์ของชายผู้ไม่ประจักษ์
 ยศศักดิ์ หรือยศสมบัติ สกุดรุษชาติ ขวดยาโคกรังเก็ยจ สดุดิโง่แสดงถึงความการจะ
 แยกเขาตามควร เพราะมีคิโง่ความมัจจุราชไกรรับเขาไปแคว ติงรางไว ๒ ที่นี้เพื่อ
 ชูปบเห็นโง่แสดงความเการพ"

จงกากบาทคำอุอบที่ถูทของ

1. คำจารึกที่เขียนไว้ บอกชื่อและฐานะของบุุทภายหรือไม้

ก. มอก

ข. ไผ่มอก

2. "มัจจุราชรับตาเขาคธาไกล" หมายถึงความวอดขางไร

ก. ตาย

ข. เขาไม่เฝ้าขกับมัจจุราช

ก. 13 32 ^{น้ำ} ^{ใจ} ^{เอ} ^ย ^{น้ำ} ^{ใจ}
ความสุภาพของใส่สวยไมตรี
คุณเป็นน้ำสำหรับช่วยตนเอง
คือหวังใยยิ่งหยิ่งที่สุด

ซึ่งเนาในร่างกายผู้ตายนี้
อีกโอบอ้อมอารีมีในคน
น้ำเห็นใจสูงบุญมากวิบากผล
จากผู้สูงคุณผู้ใฝ่อาศัยเอ๋ย"

กถอนบทที่ 32 นี้ความว่า "น้ำใจของผู้ตายที่อยู่ในหลุมศพนี้มีความสุภาพ
มีไมตรีและโอบอ้อมอารีแก่ทุกคน ผู้คนมีใจร้อนช่วยโยนเอาใครรับน้ำเห็นใจมากมาย
คือ ทำให้ฝูงนกควาด้วยรองไว้เพื่อเขาจากไป"

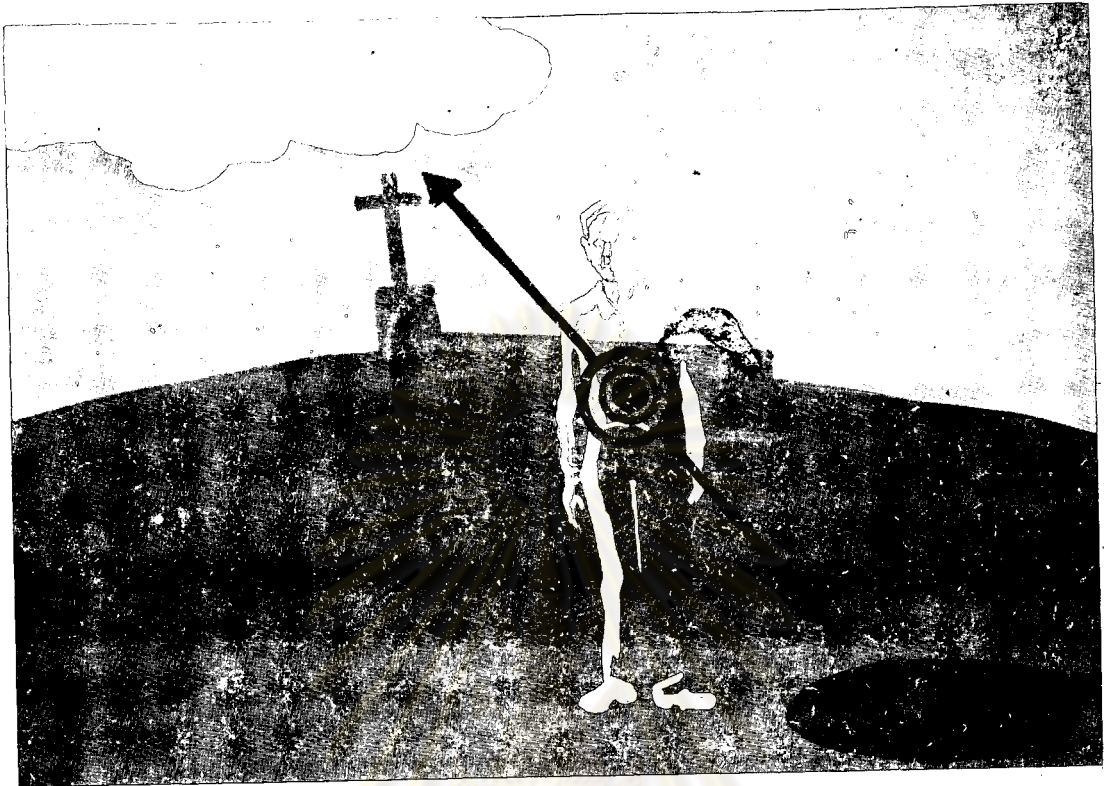
คำศัพท์ อธิบาย - คำว่า
จงวางรวมอักษรประจำข้อความที่ถูกต้อง

^{น้ำ} ^{ใจ} ^{เอ} ^ย ^{น้ำ} ^{ใจ}
ความสุภาพของใส่สวยไมตรี
ผู้ตายนี้คุณงามมีคืออย่างไร

ซึ่งเนาในร่างกายผู้ตายนี้
อีกโอบอ้อมอารีมีในคน"

- ก. โอบอ้อมอารีและเมตตาต่อทุกคน
- ค. ใจอ่อน ร้องไห้เก่ง

- ข. จิตใจของใส่ ไม่มี ความทุกข์
- ง. ชอบรองน้ำรับ ของฝาก

ก. 14 33 "แต่เอยแตนี่
เป็นหมคที่อุปถัมภักคินำพา
เขาจะมีคี่ชีวิตคัวไป
เราภูโคตแปรวัติบัจจุบัน

กลอนคอกุสรอยบพนี้มีความว่า "แตนี่ไป จิตใจของเขาก็ปรากฏจากความ
ริษยาหมคความหวงกัวงวด ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากใคร นับว่าทุกสิ่งทุก
อย่างอโหสิกรรมกัน ความดีความชั่วที่คึกคัวเขาไปนั้น เป็นวิสัยของกรรมที่เขา
สร้างขึ้น เราภูโคตแปรวัติบัจจุบันที่อยู่กับชื่อของเขาเท่านั้น

จงซีคเสนไตขอความในโคลงทั้ง 2 วรรค ที่มีใจความตรงกับกลอนคอกุสรอยที่ว่า
"เขาจะมีคี่ชีวิตคัวไป

ร่างมนุษย์นี้ไป
ค้ำกถาวเป็นแกนสาร
เลื่องชื่อชื่อเชื่คนานู
โอรางตายแล้วแคว

เป็นหมคที่ไผจิตริษยา
เป็นนับว่า "อโหสิกรรม" กัน
เป็นวิสัยกรรมแดงและแสรงสรรค
ซึ่งทิงอยคุกันกับนามเอย"

เป็นวิสัยกรรมแดงและแสรงสรรค"

เป็นกาว
เค็ดแล้ว
คี่ชัว
กลาคสินเสวีจสูญ

ก. 15 จากกลอนดอกสร้อยบทที่ 25 - 33 เป็นเรื่องราวที่วิจิตรวาทภาพลวง
หน้าไปว่า เมื่อคนตายไปแล้วจะเป็นอย่างไรบ้าง นักเรียนได้เรียนมาแล้ว ขอ
ให้ทำแบบฝึกหัดทบทวนต่อไปนี้

จงชี้คุณหาข้อความที่ถูกต้อง และชี้ผิดผิด หน้าข้อความที่ผิด

- 1. ศัพทวิญญูฉงไวที่คองหนาม
- 2. ผู้เขาคิดถึงความตายของตน
- 3. ตั้งแต่กลอนบทที่ 1 - 33 ให้ความคิดที่ว่า ทุกคน ทุกฐานะ เกิดมา
แล้วตองตายทั้งสิ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำคมบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง "กลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้า"
หน่วยที่ 4

- ก. 1 ก.
- ก. 2 ก
- ก. 3 -
- ก. 4 ข
- ก. 5 1. 2. 3.
- ก. 6 1. กวีผู้เขาไปนั่งรำพึงอยู่ในป่าช้า
2. ความตายของเขาเอง
- ก. 7 ตอบ ก.
- ก. 8 1. 2.
- ก. 9 1. ค. 2. ก.
- ก. 10 ข. กวี
- ก. 11 1. ค. ผู้ไปรำพึงในป่าช้า
2. ค. คงหนาม
- ก. 12 1. ข. ไม่บอก
2. ก. ตาย
- ก. 13 ก. โอบอ้อมอารีและเป็นมิตร ต่อทุกคน
- ก. 14 เลื่องลือชื่อ เขื่อนาน กิ๊ว
- ก. 15 1. 2. 3.